

Αριθμός 2307/2018

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 4 Μαΐου 2018, με την εξής σύνθεση:
Νικ. Σακελλαρίου, Πρόεδρος, Γ. Παπαγεωργίου, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Δ. Σκαλτσούνης, Μ. Γκορτζολίδου, Ε. Αντωνόπουλος, Π. Καρλή, Β. Αραβαντινός, Δ. Κυριλλόπουλος, Α. Καλογεροπούλου, Θ. Αραβάνης, Κ. Πισπιρίγκος, Δ. Μακρής, Μ. Πικραμένος, Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή, Ηλ. Μάζος, Χρ. Ντουχάνης, Θ. Τζοβαρίδου, Ελ. Παπαδημητρίου, Κ. Νικολάου, Π. Τσούκας, Κ. Κονιδιτσιώτου, Α. Γαλεριανού - Χαλκιαδάκη, Α. Μίντζια, Ι. Σπερελάκης, Ρ. Γιαννουλάτου, Χρ. Σιταρά, Μ. Τριπολιτσιώτη, Σύμβουλοι, Α. Ρωξάνα, Ε. Σταυρουλάκη, Σ. Παπακωνσταντίνου, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Χρ. Ντουχάνης και Ι. Σπερελάκης, καθώς και η Πάρεδρος Σ. Παπακωνσταντίνου μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Ελ. Γκίκα.

Για να δικάσει την από 4 Οκτωβρίου 2017 αίτηση:

του σωματείου με την επωνυμία «Ένωση Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας» (Ε.Ι.ΤΗ.Σ.Ε.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα (Ιπποκράτους 9), το οποίο παρέστη με τον δικηγόρο Ηλία Θεοδωράτο (Α.Μ. 12286), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά των: 1. Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης και 2. Υπουργού Οικονομικών, οι οποίοι παρέστησαν με τους: α) Ευστράτιο Συνοίκη, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους και β) Αλεξάνδρα Δημητρακοπούλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Η πιο πάνω αίτηση εισάγεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της από 10 Ιανουαρίου 2018 πράξης του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, λόγω της σπουδαιότητας της, σύμφωνα με τα άρθρα 14 παρ. 2, 20 και 21 του Π.Δ. 18/1989.

Με την αίτηση αυτή το αιτούν σωματείο επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 2178/28.7.2017 κοινή απόφαση του Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 2684/31-7-2017) και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Δ. Μακρή.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος σωματείου, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τους αντιπροσώπους των Υπουργών, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή κατόπιν της από 16.5.2018 αιτήσεως παραιτήσεως από την υπηρεσία του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας Νικολάου Σακελλαρίου, τακτικού μέλους της συνθέσεως που εκδίκασε την κρινόμενη υπόθεση, στην διάσκεψη προήδρευσε ο Αντιπρόεδρος Γεώργιος Παπαγεωργίου και περαιτέρω ως εκ τούτου έλαβε μέρος στην διάσκεψη ως τακτικό μέλος ο Σύμβουλος Χρήστος Ντουχάνης, αναπληρωματικό μέχρι τώρα μέλος της συνθέσεως (άρθρο 26 του ν. 3719/2008, Α' 214). Επίσης λόγω κωλύματος κατ' άρθρο 26 του ν. 3719/2008 της Συμβούλου Κων. Κονιδιτσιώτου, τακτικού μέλους της συνθέσεως που εκδίκασε την κρινόμενη υπόθεση, έλαβε μέρος στην διάσκεψη αντ' αυτής ως τακτικό μέλος ο Σύμβουλος Ιωάννης Σπερελάκης, αναπληρωματικό μέχρι τώρα μέλος της συνθέσεως (βλ. Πρακτικά Διασκέψεως της Ολομελείας 95Α, 100/2018 - ΣτΕ 711/2017, 1/2016, 3176/2014, 2260 - 2262/2013 Ολομέλεια κ.ά.).

2. Επειδή για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1281934/2017 γραμμάτιο παραβόλου και Η 5771914/2017 διπλότυπο εισπράξεως ΔΟΥ Καλλιθέας).

3. Επειδή με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της 2178/28.7.2017 αποφάσεως του Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, με τίτλο «Καθορισμός τιμής εκκίνησης για καθεμία από τις επτά (7) δημοπρατούμενες άδειες παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού προγράμματος γενικού περιεχομένου» (Β' 2684/31.7.2017).

4. Επειδή το άρθρο 15 του Συντάγματος ορίζει στην παράγραφο 2, όπως αντικαταστάθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 84), τα εξής: «Η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης που είναι ανεξάρτητη αρχή, όπως νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του Κράτους, που λαμβάνει και τη μορφή του καθεστώτος της προηγούμενης άδειας, έχει σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων, καθώς και προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την υποχρεωτική και δωρεάν μετάδοση των εργασιών της Βουλής και των επιτροπών της, καθώς και προεκλογικών μηνυμάτων των κομμάτων από τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα». Εξ άλλου, ως προς το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (Ε.Σ.Ρ.) και τις λοιπές συνταγματικώς κατοχυρωμένες αρχές, με το άρθρο 101Α του Συντάγματος, το οποίο προστέθηκε με το προαναφερθέν Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, ορίζονται τα εξής: «1. Όπου από το Σύνταγμα προβλέπεται η συγκρότηση και η λειτουργία ανεξάρτητης αρχής, τα μέλη της διορίζονται με ορισμένη θητεία και διέπονται από προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία, όπως νόμος ορίζει. 2. ... Τα πρόσωπα που στελεχώνουν τις ανεξάρτητες αρχές πρέπει να έχουν τα ανάλογα προσόντα, όπως νόμος ορίζει. Η επιλογή τους γίνεται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής και με επιδίωξη ομοφωνίας ή πάντως με την αυξημένη πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων των μελών της. Τα σχετικά με τη διαδικασία επιλογής ορίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής. 3. ... ».

5. Επειδή όπως έχει ήδη γίνει δεκτό (ΣτΕ 3315/2014 Ολομέλεια, 3578/2010 Ολομέλεια, 2501/2004 7μελής, 1145/1988 Ολομέλεια, 5040/1987 Ολομέλεια), με το άρθρο 15 του Συντάγματος, όπως το άρθρο αυτό ίσχυε και πριν από την αναθεώρησή του με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής (το οποίο

δεν επέφερε μεταβολή από της εξεταζόμενης απόψεως), δεν θεσπίζεται ατομικό δικαίωμα ιδρύσεως ραδιοφωνικού και τηλεοπτικού σταθμού, αλλά η διαμόρφωση ενός τέτοιου δικαιώματος αφήνεται στον κοινό νομοθέτη, ο οποίος, κατά την ρύθμιση του εν λόγω θέματος, τελεί υπό τους όρους και περιορισμούς της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

6. Επειδή με τον ν. 1866/1989 (Α' 222), προβλέφθηκε για πρώτη φορά η δυνατότητα ιδρύσεως και λειτουργίας μη κρατικών τηλεοπτικών σταθμών τοπικής εμβέλειας, κατόπιν εκδόσεως αδείας χορηγούμενης χωρίς προηγούμενη διαγωνιστική διαδικασία (άρθρο 4) και συνάψεως σχετικής συμβάσεως παραχωρήσεως επταετούς διάρκειας (άρθρο 5), ορίσθηκε δε ότι: « ... Η άδεια του σταθμού ραδιοτηλεοράσεως τελειούται με τη σύναψη της συμβάσεως παραχωρήσεως και ανακαλείται αυτοδικαίως, αν μέσα σε εννέα μήνες από τη χορήγησή της δεν συναφθεί η κατά το άρθρο 5 σύμβαση ... » (άρθρο 10). Από το έτος 1989 και μετά άρχισαν να λειτουργούν πολλοί τηλεοπτικοί σταθμοί αυθαιρέτως και χωρίς άδεια (βλ. ΣτΕ 3578/2010 Ολομέλεια 4η σκέψη). Όμως, κατ' εφαρμογήν του αναφερθέντος νόμου (1866/1989) -καθώς και του ν. 1943/1991 (Α' 50), με το άρθρο 85 παράγραφος 4 του οποίου επετράπη η «τεχνική δικτύωση τοπικών τηλεοπτικών σταθμών, με δυνατότητα απόκτησης εθνικής εμβέλειας»- εκδόθηκε, χωρίς διαγωνιστικές διαδικασίες, περιορισμένος αριθμός αδειών ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών τοπικής εμβέλειας με δυνατότητα τεχνικής δικτύωσης για απόκτηση εθνικής εμβέλειας (βλ. τις 19203, 19204, 19205, 19206, 19207, 19208, 19209, 19210/Ε/9.9.1993 και 19229, 19230/Ε/10.9.1993 κοινές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβερνήσεως, Εσωτερικών, Οικονομικών και του Υφυπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, Β' 713/10.9.1993, καθώς και τις 22413/Ε3/2993/3.11.1993 και 22414/Ε3/2992/3.11.1993 όμοιες κοινές υπουργικές αποφάσεις Β' 843/5.11.1993). Ως όρος στις άδειες αυτές περιλήφθηκε, σύμφωνα με την ρύθμιση του άρθρου 10 του ν. 1866/1989, η ρήτρα ότι η άδεια του σταθμού ανακαλείται αυτοδικαίως αν μέσα σε εννέα μήνες από την χορήγησή της δεν συναφθεί η οριζόμενη σύμβαση παραχωρήσεως. Από τα στοιχεία, όμως, του φακέλου δεν προκύπτει ότι υπεγράφη η αναγκαία κατά νόμον για την τελείωση των αδειών σύμβαση, εντός εννέα μηνών από την χορήγησή τους, χωρίς να εκδοθεί διαπιστωτική πράξη περί αυτοδικαίας ανακλήσεώς τους. Πλην, μετά ένα έτος και πλέον, με το άρθρο 5 του ν. 2328/1995 (Α' 159/3.8.1995) -με το άρθρο 2 του οποίου προβλέφθηκε η έκδοση, κατόπιν διαγωνισμού που προκηρύσσεται με απόφαση του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε., αδειών ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών εθνικής, περιφερειακής και τοπικής εμβέλειας- ορίσθηκε ότι οι άδειες που χορηγήθηκαν κατά το άρθρο 4 του ν. 1866/1989 «εξακολουθούν» να ισχύουν για ένα έτος από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Μετά την παρέλευση του χρονικού αυτού διαστήματος, με το άρθρο 4 του ν. 3438/1996 (Α' 211/29.8.1996), ορίσθηκε ότι η ισχύς των αναφερθεισών αδειών παρατείνεται για εννέα ακόμη μήνες από την δημοσίευση του νόμου αυτού, με πρόβλεψη καταβολής σχετικού ανταλλάγματος υπέρ του Δημοσίου. Δεκαεπτά μήνες μετά την εκπνοή και της εν λόγω παρατάσεως, ο ν. 2644/1998 (Α' 233/13.10.1998) όρισε με το άρθρο 17 παράγραφος 3 ότι οι μνησθείσες άδειες «εξακολουθούν να ισχύουν» μέχρι την έκδοση των αδειών που είχαν προκηρυχθεί με τις 4715/Ι/27.2.1998 και 4775/Ι/3.3.1998 αποφάσεις του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε. Μετά τέσσερα περίπου έτη, η τελευταία αυτή διάταξη αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 του ν. 3021/2002 (Α' 143/19.6.2002), η οποία όρισε ότι οι αναφερθείσες άδειες «εξακολουθούν να ισχύουν» μέχρι την, οποτεδήποτε στο μέλλον, πρώτη εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 1 του ν. 2328/1995 με την έκδοση αδειών λειτουργίας για την αντίστοιχη γεωγραφική περιοχή. Τέσσερα σχεδόν έτη αργότερα -ενώ, ήδη, τρεις μήνες μετά την τελευταία προαναφερθείσα διάταξη, με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του ν. 3051/2002 (Α' 220/20.9.2002) είχαν καταργηθεί όλες οι μη ολοκληρωθείσες μέχρι τότε διαγωνιστικές διαδικασίες-ορίσθηκε με το άρθρο 15 παράγραφος 7 εδ. β' του ν. 3444/2006 (Α' 46/2.3.2006) ότι οι προκηρύξεις για την χορήγηση τηλεοπτικών αδειών θα εκδοθούν μέχρι τις

30.6.2006. Η προθεσμία, όμως, αυτή (για την έκδοση προκηρύξεως) παρετείνεται συνεχώς με επτά διαδοχικούς νόμους (άρθρα 9 παράγραφος 2 του ν. 3548/2007 - Α' 68, 20 παράγραφος 5 του ν. 3592/2007 - Α' 161, δεύτερο παράγραφος 1 του ν. 3640/2008 - Α' 22, 9 του ν. 3723/2008 - Α' 250, 38 του ν. 3775/2009 - Α' 122, 29 παράγραφος 4 του ν. 3838/2010 - Α' 49 και 49 παράγραφος 8 του ν. 3905/2010 - Α' 219) μέχρι τις 31. 12.2011. Εξ άλλου, με τον ν. 3592/2007 θεσπίσθηκε νέα διαγωνιστική διαδικασία χορηγήσεως αδειών λειτουργίας ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών που μεταδίδουν το πρόγραμμά τους με αναλογικό σήμα ελεύθερης λήψεως, κατόπιν διαγωνιστικής διαδικασίας η οποία διεξάγεται από το Ε.Σ.Ρ. (Κεφάλαιο Β', άρθρα 6 - 7), καθώς και διαδικασία αδειοδότησεως παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής, επίσης κατόπιν διαγωνιστικής διαδικασίας η οποία διεξάγεται από το Ε.Σ.Ρ. (Κεφάλαιο Ε', άρθρο 13, το οποίο αντικαταστάθηκε στην συνέχεια με το άρθρο 80 παράγραφος 1 περ. στ' του ν. 4070/2012, Α' 80/10.4.2012). Περαιτέρω, με το άρθρο 5 παράγραφος 7 περ. α' του ίδιου νόμου (πέντε έτη μετά την, κατά το άρθρο 7 παράγραφος 2 του ν. 3021/2002, επ' αόριστον παράταση ισχύος των εν λόγω αδειών) ορίσθηκε ότι «ως νομίμως λειτουργούντες τηλεοπτικοί σταθμοί εθνικής εμβέλειας νοούνται αυτοί που έχουν λάβει άδεια ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας τηλεοπτικού σταθμού ελεύθερης λήψης και ειδική άδεια τεχνικής δικτύωσης προκειμένου να αποκτήσουν εθνική εμβέλεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1866/1989 ... η οποία έχει παραταθεί με τις διατάξεις ... και της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 3021/2002 ... », δεν τέθηκε, όμως, χρονικό όριο στην «νοουμένη» κατά την αναφερθείσα διάταξη «νόμιμη λειτουργία» των εν λόγω τηλεοπτικών σταθμών. Συναφώς, με την απόφαση 3578/2010 της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας -καθώς και με άλλες μεταγενέστερες αποφάσεις (3253/2011, 237, 387/2012, 996, 4185/2013, 1923, 4615, 4809/2014, 2228, 2233, 2519, 2862, 2861/2015 κ.ά., 79/2013 εν συμβ. κ.ά.)- κρίθηκε, προκειμένου περί περιφερειακών τηλεοπτικών σταθμών, ότι η επ' αόριστον ανοχή της λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών που ιδρύθηκαν και λειτούργησαν παρανόμως (ανοχή η οποία εκδηλώθηκε με την διάταξη του άρθρου 19 παράγραφος 3 του ν. 3051/2002, που προέβλεπε παράταση του καθεστώτος λειτουργίας των τηλεοπτικών σταθμών επ' αόριστον, χωρίς να έχουν προκηρυχθεί σχετικές διαγωνιστικές διαδικασίες και χωρίς θέσπιση εύλογης προθεσμίας ολοκληρώσεως της αδειοδότησεως των σταθμών αυτών), αντίκειται στο Σύνταγμα και, ειδικότερα, α. αντιβαίνει προς την θεμελιώδη συνταγματική αρχή του Κράτους Δικαίου, από την οποία απορρέει η υποχρέωση του Κράτους να εγγυάται υπέρ των πολιτών την πιστή εφαρμογή του νόμου και να προασπίζει τα δημόσια αγαθά, όπως είναι οι αριθμητικά περιορισμένες ραδιοσυχνότητες για την πραγματοποίηση τηλεοπτικών εκπομπών αναλογικού σήματος, το δημόσιο δε αυτό αγαθό προσβάλλεται όταν η χρήση των ραδιοσυχνοτήτων γίνεται χωρίς την απαιτούμενη διοικητική άδεια, δηλαδή αυθαιρέτως και παρανόμως, και β. αντιβαίνει προς την συνταγματική αρχή της ισότητας, διότι θέτει τα πρόσωπα εκείνα, τα οποία, ενώ είχαν την πραγματική δυνατότητα και την βούληση να ιδρύσουν τηλεοπτικό σταθμό, αλλά δεν το έπραξαν αυθαιρέτως και δεν παρέβησαν τον νόμο, σε εξόχως μειονεκτική μοίρα σε σχέση με τα πρόσωπα, τα οποία ίδρυσαν και λειτουργούν παρανόμως, χωρίς άδεια, τηλεοπτικό σταθμό, ενώ νέμονται τομέα της αγοράς τηλεοπτικών υπηρεσιών, η λειτουργία της οποίας μάλιστα συνδέεται με την, καίριας σημασίας σε μία δημοκρατική πολιτεία, άσκηση των δικαιωμάτων του πληροφωρείν και του πληροφωρείσθαι. Το πρώτον μετά την έκδοση της προαναφερθείσας (3578/2010) αποφάσεως της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας και την εμφάνιση της επίγειας ψηφιακής τηλεοράσεως με την πρόβλεψη σχετικής διαγωνιστικής διαδικασίας αδειοδότησεως του παρόχου περιεχομένου (άρθρο 13 του ν. 3592/2007), επιχειρήθηκε, τέσσερα έτη και πλέον μετά την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 5 παράγραφος 7 περ. α' του ν. 3592/2007, να περιορισθεί χρονικώς η ρύθμιση της διατάξεως αυτής, με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του ν. 4038/2012 (Α' 14/2.2.2012). Ειδικότερα, με την τελευταία αυτή διάταξη ορίσθηκε ότι οι εν λόγω τηλεοπτικοί σταθμοί «εξακολουθούν να λειτουργούν

νομίμως μέχρι την έκδοση της απόφασης για τη χορήγηση αδειών παροχής περιεχομένου επίγειας ψηφιακής εκπομπής ... »· η ρύθμιση, όμως, αυτή, δεν έθετε συγκεκριμένο χρονικό όριο για την χορήγηση των αδειών τούτων ή, έστω, για την κίνηση της σχετικής διαγωνιστικής διαδικασίας, τελούσε δε υπό έναν όρο, η πλήρωση του οποίου αναγόταν στο άδηλο μέλλον, ότι δηλαδή οι εν λόγω τηλεοπτικοί σταθμοί θα συμμετάσχουν στην «οικεία διαγωνιστική διαδικασία» που «θα διενεργηθεί». Ακολούθως, με το άρθρο 18 του ν. 4208/2013 (Α' 252) ορίσθηκε, εκτός άλλων, ότι η χορήγηση αδειών παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής «θα πρέπει να ολοκληρωθεί μέχρι τις 30.6.2014», η προθεσμία δε αυτή παρατάθηκε διαδοχικώς με το άρθρο έκτο παράγραφος 3 του ν. 4279/2014 (Α' 158) και το άρθρο 86 του ν. 4313/2014 (Α' 261) μέχρι τις 31. 12.2015, χωρίς να έχει έκτοτε παραταθεί.

7. Επειδή ο ν. 3592/2007, ο οποίος εν μέρει καταργήθηκε από τον ν. 4339/2015 και δη κατά το μέρος που ρυθμίζει την χορήγηση αδειών παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής, ορίζει στο άρθρο 1 ότι: «1. Σκοπός των διατάξεων του παρόντος νόμου είναι η διασφάλιση της πολυφωνίας στην ενημέρωση και στην πληροφόρηση, η αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων, η ποιοτική στάθμη των προγραμμάτων, καθώς και η διαφάνεια και ο υγιής ανταγωνισμός στο χώρο των μέσων ενημέρωσης, ενσωματώνοντας συγχρόνως και τις Οδηγίες 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK, 2002/22/EK και 2002/77/EK, κατά το μέρος που αφορούν στην παροχή των ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών, όπως ορίζονται στην επόμενη παράγραφο. 2. Με τις διατάξεις του νόμου αυτού ρυθμίζονται: α) ... β) [όπως το εδάφιο β' αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 ζ' του άρθρου 80 του ν. 4070/2012] η παροχή τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών υπηρεσιών, μέσω επίγειας ψηφιακής τεχνολογίας, με χρήση συχνοτήτων που έχουν χορηγηθεί για την εκπομπή τηλεοπτικού και ραδιοφωνικού ψηφιακού σήματος. γ) ... 3. ... 4. (όπως η παράγραφος 4 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 η' του άρθρου 80 του ν. 4070/2012) Η παροχή τηλεοπτικών υπηρεσιών της περίπτωσης β' της παρ. 2 ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 του παρόντος. 5. ... 8. Η παροχή ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών και η εκπομπή ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων εξυπηρετούν την κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και τηλεόρασης, την πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας και ιδίως το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 15 του Συντάγματος», στο άρθρο 2 ότι: « Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου οι ακόλουθοι όροι έχουν την έννοια που ορίζεται κατωτέρω: 1. "Ευρυεκπομπή": μετάδοση ηχητικών ή και οπτικών σημάτων (προγράμματα) σε έναν ευρύ αριθμό αποδεκτών (ακροατές ή τηλεθεατές). 2. ... 3. "Δίκτυο": εξοπλισμός μεταγωγής ή δρομολόγησης και οι λοιποί πόροι που επιτρέπουν τη μεταφορά σημάτων με τη χρήση καλωδίου, ραδιοσημάτων, οπτικού ή άλλου ηλεκτρομαγνητικού μέσου. 4. "Πάροχος δικτύου": επιχείρηση που αναλαμβάνει τη σύσταση, λειτουργία, έλεγχο και διάθεση ενός δικτύου. 5. ... 6. "Πάροχος περιεχομένου": επιχείρηση που διαθέτει ολοκληρωμένο ραδιοτηλεοπτικό περιεχόμενο προς μετάδοση στο ευρύ κοινό, εικοσιτετράωρης ή μικρότερης χρονικής διάρκειας. 7. . 8. "Πολυπλεξία": διαδικασία μέσω της οποίας επιτρέπεται η ταυτόχρονη μετάδοση περισσότερων του ενός προγραμμάτων στο ίδιο φυσικό μέσο. 9. "Ραδιοτηλεοπτικό σήμα": σύνολο οπτικοακουστικής πληροφορίας που μεταδίδεται ενσύρματα ή ασύρματα. 10. "Διάυλος συχνοτήτων": καθορισμένο τμήμα συχνοτήτων του ραδιοτηλεοπτικού φάσματος που αντιστοιχεί σε αριθμημένο κανάλι μετάδοσης ραδιοτηλεοπτικού σήματος. 11. "Συχνότητα μετάδοσης ραδιοτηλεοπτικού σήματος": συχνότητα που βρίσκεται εντός των ορίων του ραδιοτηλεοπτικού φάσματος. 12. "Κέντρο εκπομπής": γεωγραφικό σημείο με κατάλληλη υποδομή, στο οποίο εγκαθίσταται και λειτουργεί εξοπλισμός ευρυεκπομπής ραδιοτηλεοπτικού σήματος. 13. "Ραδιοτηλεοπτικό φάσμα": σύνολο συχνοτήτων που διατίθεται για ασύρματα μετάδοση ραδιοτηλεοπτικού σήματος. 14. "Επίγεια ψηφιακή τηλεόραση": σύστημα ευρυεκπομπής ψηφιακά κωδικοποιημένου ραδιοτηλεοπτικού σήματος από κέντρα εκπομπής. 15. "Αναλογική τηλεόραση": σύστημα ευρυεκπομπής αναλογικά

διαμορφωμένου ραδιοτηλεοπτικού σήματος από κέντρα εκπομπής. 16. "Δορυφορική τηλεόραση": σύστημα ευρυεκπομπής ψηφιακά κωδικοποιημένου ραδιοτηλεοπτικού σήματος από δορυφόρο σταθερής τροχιάς. 17. "Συνδρομητική τηλεόραση": παροχή ραδιοτηλεοπτικού σήματος, για τη λήψη του οποίου σε αναγνώσιμη μορφή ο χρήστης πρέπει να διαθέτει ειδικό εξοπλισμό και να καταβάλλει συνδρομή. 18. "Τηλεόραση ελεύθερης λήψης": παροχή ραδιοτηλεοπτικού σήματος, η λήψη του οποίου σε αναγνώσιμη μορφή είναι δωρεάν για όλους τους χρήστες. 19. "Γεωγραφική κάλυψη": επαρκής παροχή ραδιοτηλεοπτικού σήματος σε συγκεκριμένο ελάχιστο ποσοστό επιφάνειας μιας καθορισμένης γεωγραφικής περιοχής. 20. ... 24. ... » και στο άρθρο 13 (όπως το άρθρο 13 αντικαταστάθηκε με την παρ. 1στ του άρθρου 80 του ν. 4070/2012) ότι: «1. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου αφορούν αποκλειστικά επίγεια ψηφιακή τηλεόραση και ραδιόφωνο. Η παροχή τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών υπηρεσιών μέσω επίγεια ψηφιακής τεχνολογίας με χρήση ραδιοσυχνοτήτων που έχουν χορηγηθεί για την εκπομπή τηλεοπτικού και ραδιοφωνικού ψηφιακού σήματος, αποτελεί παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία και προϋποθέτει τον πάροχο δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τον πάροχο περιεχομένου. Ο πάροχος δικτύου και ο πάροχος περιεχομένου απαιτείται να είναι διαφορετικά νομικά πρόσωπα, με την επιφύλαξη του καθεστώτος που διέπει τη λειτουργία της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. 2. Στον πάροχο δικτύου χορηγούνται δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνοτήτων επίγεια ψηφιακής ευρυεκπομπής από την Ε.Ε.Τ.Τ. [Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων]. Για τον πάροχο δικτύου, η κατά τα ως άνω παροχή ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών λαμβάνει χώρα υπό το καθεστώς Γενικής Αδείας και σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Ο πάροχος δικτύου παρέχει υπηρεσίες πολυπλεξίας στους παρόχους περιεχομένου. 3. Για τον πάροχο περιεχομένου επίγεια ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής απαιτείται, πριν την έναρξη εκπομπής, η χορήγηση άδειας κατόπιν διαγωνιστικής διαδικασίας. Η διαγωνιστική διαδικασία διεξάγεται από το Ε.Σ.Ρ. το οποίο εκδίδει και τη σχετική προκήρυξη. 4. [όπως ισχύει μετά την κατάργηση των παραγράφων 4, 5 και 6 και την αναρίθμηση των παραγράφων 7, 8, 9 σε 4, 5 και 6 αντίστοιχα με το άρθρο 236 του ν. 4512/2018 (Α' 5)] Όσοι έχουν λάβει, κατά τα ως άνω, άδεια παρόχου περιεχομένου, υποχρεούνται να συμβάλλονται εντός έτους από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της άδειας με νόμιμα αδειοδοτημένο από την Ε.Ε.Τ.Τ. πάροχο δικτύου, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. 5. Η παροχή περιεχομένου επίγεια ψηφιακής ραδιοτηλεοπτικής ευρυεκπομπής λαμβάνει χώρα, κατά τα λοιπά, σύμφωνα με τις σχετικές κείμενες διατάξεις της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας. 6. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και του Υπουργού στον οποίο ανατίθενται εκάστοτε οι αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας -Γενικής Γραμματείας Μέσων Ενημέρωσης, μετά από γνώμη της Ε.Ε.Τ.Τ., καθορίζονται οι Χάρτες Συχνοτήτων επίγεια ψηφιακής ευρυεκπομπής τηλεοπτικού σήματος. Ειδικότερα, με τους Χάρτες Συχνοτήτων δύναται να καθορίζονται οι συχνότητες, οι ελάχιστες τεχνικές προδιαγραφές εκπομπής που πρέπει να πληρούν οι πάροχοι δικτύου, συμπεριλαμβανομένης και της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., οι περιορισμοί εκπομπής στους οποίους υπόκεινται οι πάροχοι δικτύου, τα επιτρεπτά κέντρα εκπομπής, η γεωγραφική περιοχή κάλυψης του κάθε κέντρου εκπομπής, καθώς και η διαδικασία περιοδικού ελέγχου των ανωτέρω περιορισμών εκπομπής. Οι ως άνω Χάρτες Συχνοτήτων διαμορφώνονται σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση Τηλεπικοινωνιών, τον προσαρτημένο σε αυτήν Κανονισμό Ραδιοεπικοινωνιών και τις Διεθνείς Συμβάσεις εκχώρησης συχνοτήτων. ... 7. ... ».

8. Επειδή τις προϋποθέσεις και την διαδικασία χορηγήσεως αδειών παρόχων περιεχομένου επίγεια ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψεως καθόρισε ο ν. 4339/2015 (Α' 133), ο οποίος, όπως ισχύει (μετά τους νόμους 4478/2017, Α' 91, 4487/2017, Α' 116 και 4496/2017, Α' 170), ορίζει στο άρθρο 1 ότι: «1. Η αδειοδότηση των παρόχων περιεχομένου επίγεια ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης γίνεται κατόπιν διαγωνιστικής

διαδικασίας, η οποία διεξάγεται μέσω δημοπρασίας. Η διαδικασία αυτή διενεργείται από το Ε.Σ.Ρ., το οποίο εκδίδει τη σχετική προκήρυξη. Για την εφαρμογή του παρόντος ως πάροχος περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης θεωρείται η επιχείρηση που διαθέτει ολοκληρωμένο τηλεοπτικό περιεχόμενο προς μετάδοση στο κοινό, εικοσιτετράωρης ή μικρότερης χρονικής διάρκειας, μέσω επίγειας ψηφιακής τεχνολογίας και εμπίπτει στην έννοια του μέσου ενημέρωσης όπως αυτή ορίζεται στη διάταξη του εδαφίου β' της παρ. 4 του άρθρου 2 του Ν. 3310/2005 (Α' 30) ... 2. Η παροχή υπηρεσιών επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής αποτελεί υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 106 παρ. 2 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συνίσταται στην παροχή στο κοινό τηλεοπτικών υπηρεσιών, βάσει προϋποθέσεων, όρων και διαδικασιών που διασφαλίζουν, αφενός, τη νομιμότητα, τη διαφάνεια, την πολιτική και πολιτισμική πολυμέρεια και πολυφωνία και τον ελεύθερο και ανόθευτο οικονομικό ανταγωνισμό στον ευρύτερο τομέα των μέσων ενημέρωσης και, αφετέρου, την παροχή στο κοινό υψηλού επιπέδου τηλεοπτικών υπηρεσιών. 3. Οι άδειες των παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης διακρίνονται σε εθνικής και περιφερειακής εμβέλειας. Εθνικής εμβέλειας είναι οι άδειες των παρόχων περιεχομένου που καλύπτουν πληθυσμιακά την επικράτεια και περιφερειακής εμβέλειας οι άδειες των παρόχων περιεχομένου που καλύπτουν πληθυσμιακά αντίστοιχες Περιφερειακές Ζώνες ... » και στο άρθρο 2 ότι: «1. Η διενέργεια και η ολοκλήρωση της διαδικασίας αδειοδότησης του παρόντος νόμου γίνεται σύμφωνα με τους εκάστοτε ισχύοντες Χάρτες Συχνοτήτων επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής τηλεοπτικού σήματος. Οι Χάρτες Συχνοτήτων δύνανται να τροποποιούνται με κοινή απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και του Υπουργού στον οποίο ανατίθενται εκάστοτε οι αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας, μετά από αιτιολογημένη γνώμη της Ε.Ε.Τ.Τ. 2. Με τους Χάρτες Συχνοτήτων καθορίζονται οι συχνότητες, οι τεχνικές προδιαγραφές που οφείλουν να πληρούν οι πάροχοι δικτύου, κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 4 του ν. 3592/2007 (Α' 61), συμπεριλαμβανομένης και της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., οι περιορισμοί εκπομπής στους οποίους υπόκεινται οι πάροχοι δικτύου, τα επιτρεπτά κέντρα εκπομπής, η γεωγραφική περιοχή κάλυψης του κάθε κέντρου εκπομπής, καθώς και η διαδικασία περιοδικού ελέγχου των ανωτέρω περιορισμών εκπομπής. Οι Χάρτες Συχνοτήτων διαμορφώνονται σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση Τηλεπικοινωνιών, τον προσαρτημένο σε αυτήν Κανονισμό Ραδιοεπικοινωνιών και τις Διεθνείς Συμβάσεις εκχώρησης συχνοτήτων. 3. Σε περίπτωση που η συμμόρφωση σε διεθνείς κανόνες επιβάλλει την τροποποίηση του Χάρτη Συχνοτήτων, οι πάροχοι δικτύου, συμπεριλαμβανομένης της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., υποχρεούνται να αποδεχθούν τη συχνότητα ή τις συχνότητες και τις τεχνικές προδιαγραφές που θα προβλεφθούν με την τροποποίηση αυτή και να εκπέμπουν εντός του χρονικού διαστήματος και στη συχνότητα που θα καθοριστούν από την Ε.Ε.Τ.Τ. υπό τις νέες προδιαγραφές. 4. Με απόφαση του Υπουργού στον οποίο ανατίθενται εκάστοτε οι αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας, μετά από σύμφωνη γνώμη του Ε.Σ.Ρ. και δημόσια διαβούλευση, καθορίζεται ο αριθμός των δημοπρατούμενων αδειών παρόχου περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης ανά κατηγορία εμβέλειας (εθνικής ή περιφερειακής), προγράμματος (ενημερωτικού γενικού περιεχομένου ή μη ενημερωτικού περιεχομένου), είδος στόχευσης (γενικής ή ειδικής) σε περίπτωση μη ενημερωτικού προγράμματος και είδος θεματικού περιεχομένου σε περίπτωση προγράμματος ειδικής στόχευσης. Το πρόγραμμα των παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας όλων των κατηγοριών μεταδίδεται υποχρεωτικά σε υψηλή ευκρίνεια (high definition), καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της άδειας, και ταυτόχρονα σε τυπική ευκρίνεια (standard definition) μέχρι 31.12.2021. Η τιμή εκκίνησης ανά κατηγορία δημοπρατούμενης άδειας καθορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού στον οποίο ανατίθενται εκάστοτε οι αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας,

μετά από σύμφωνη γνώμη του Ε.Σ.Π. 5. Η χρονική διάρκεια των αδειών παρόχων περιεχομένου είναι δέκα (10) έτη από την ημερομηνία έκδοσής τους. 6. Η διαδικασία της αδειοδότησης των παρόχων περιεχομένου μέσω δημοπρασίας διεξάγεται με την έκδοση προκήρυξης από το Ε.Σ.Π., σύμφωνα με τους όρους του παρόντος. Προκηρύξεις από το Ε.Σ.Π. είναι δυνατόν να εκδίδονται ξεχωριστά ανά κατηγορία αδειών. 7. . ». Περαιτέρω, με τον νόμο αυτό ορίσθηκαν κυρίως οι θετικές και αρνητικές προϋποθέσεις συμμετοχής των υποψηφίων στην διαδικασία αδειοδότησεως, ειδικότερα δε ορίσθηκαν η νομική μορφή αυτών (άρθρο 3), το ελάχιστο καταβεβλημένο μετοχικό κεφάλαιο (άρθρο 4), η υποχρέωση ονομαστικοποίησης των μετοχών, με τις οριζόμενες εξαιρέσεις (άρθρο 5), οι ασυμβίβαστες ιδιότητες και η υποβολή στοιχείων σχετικά με τον τρόπο αποκτήσεως («πόθεν έσχες») των σχετικών οικονομικών μέσων των υποψηφίων, των μετόχων τους κ.λπ. (άρθρο 6), ο τεχνολογικός εξοπλισμός και η κτιριακή υποδομή (άρθρο 7), η ελάχιστη διάρκεια και το ελάχιστο περιεχόμενο του προγράμματος (άρθρο 8), ο ελάχιστος αριθμός απασχολούμενου προσωπικού (άρθρο 9), η ασφαλιστική, φορολογική και τραπεζική ενημερότητα, η απαγόρευση συγκεντρώσεως ελέγχου κ.ά. (άρθρο 10 «Λοιποί όροι συμμετοχής»). Ειδικότερα, στις παραγράφους 6 - 7 του άρθρου 10 του ιδίου νόμου ορίζεται ότι: «6. Οι υποψήφιοι προς αδειοδότηση, με την υποβολή αίτησης συμμετοχής τους στη διαδικασία, αποδέχονται ανεπιφύλακτα όλους τους όρους της προκήρυξης και δηλώνουν ότι αποδέχονται όλους τους όρους της δημοπρασίας και της άδειας που θα τους χορηγηθεί. 7. Με την προκήρυξη του Ε.Σ.Π. καθορίζονται όλα τα δικαιολογητικά που πρέπει να προσκομίσουν οι υποψήφιοι προς αδειοδότηση, προκειμένου να αποδείξουν τη συνδρομή των ανωτέρω οριζόμενων στα άρθρα 3 έως και 6, 8 και 10 θετικών και αρνητικών προϋποθέσεων, βάσει των οποίων θα γίνει η προεπιλογή τους για να αποκτήσουν το δικαίωμα συμμετοχής στη δημοπρασία, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των άρθρων αυτών». Περαιτέρω στο άρθρο 11 του εν λόγω νόμου ορίζεται ότι: «1. Η διαδικασία αδειοδότησης των παρόχων περιεχομένου αρχίζει με τη δημοσίευση της σχετικής προκήρυξης από το Ε.Σ.Π. 2. Στην προκήρυξη καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία χορήγησης των αδειών παρόχων περιεχομένου και ειδικότερα κατ' ελάχιστον τα εξής: α) Ο αριθμός των προκηρυσσόμενων αδειών. β) Η εμβέλεια, το πρόγραμμα και το είδος του περιεχομένου που αφορούν οι προκηρυσσόμενες άδειες. γ) Η χρονική διάρκεια της άδειας. δ) Η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων. ε) Το χρονοδιάγραμμα, τα στάδια και ο τρόπος διενέργειας της διαδικασίας χορήγησης των αδειών μέσω της δημοπρασίας. στ) Η τιμή εκκίνησης ανά κατηγορία άδειας. ζ) Οι προϋποθέσεις συμμετοχής των υποψηφίων στη διαδικασία τόσο της προεπιλογής όσο και της τελικής φάσης της δημοπρασίας και η διαδικασία ελέγχου της συνδρομής αυτών. η) Τα έγγραφα που απαιτείται να υποβάλουν οι υποψήφιοι προκειμένου να αποδείξουν τη συνδρομή των προβλεπόμενων από τον παρόντα νόμο θετικών και αρνητικών προϋποθέσεων, βάσει των οποίων θα γίνει η προεπιλογή τους για να αποκτήσουν το δικαίωμα συμμετοχής στην τελική φάση της δημοπρασίας. θ) Ο τρόπος ανακήρυξης των αδειούχων και οι υποχρεώσεις αυτών. 3. Η διαδικασία χορήγησης αδειών παρόχων περιεχομένου εθνικής εμβέλειας και περιφερειακής εμβέλειας για κάθε Περιφερειακή Ζώνη είναι αυτοτελής. ... 4. Το πλήρες κείμενο της προκήρυξης στην ελληνική και στην αγγλική γλώσσα αναρτάται στην ιστοσελίδα του Ε.Σ.Π. και της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 5. Η συμμετοχή στη διαδικασία χορήγησης αδειών παρόχου περιεχομένου συνεπάγεται πλήρη αποδοχή των όρων της σχετικής προκήρυξης και δεν είναι επιτρεπτή η συμμετοχή με επιφύλαξη ή υπό αίρεση. 6. . ». Στο άρθρο 12 του ιδίου νόμου περιέχονται ρυθμίσεις σχετικά με το στάδιο της προεπιλογής των υποψηφίων, ορίζοντας ειδικότερα ότι: «1. Το Ε.Σ.Π. εξετάζει στο στάδιο της προεπιλογής τις αιτήσεις συμμετοχής των υποψηφίων και τα δικαιολογητικά που τις συνοδεύουν προκειμένου να διαπιστώσει τη συνδρομή των θετικών και των αρνητικών προϋποθέσεων του δικαιώματος συμμετοχής στη δημοπρασία (ανά κατηγορία εμβέλειας, προγράμματος και περιεχομένου), όπως αυτές ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 3 έως και 10.

Ακολουθώς το Ε.Σ.Π. συντάσσει κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις συμμετοχής στην κάθε δημοπρασία, καθώς και εκείνων οι οποίοι αποκλείονται της περαιτέρω συμμετοχής τους στη διαδικασία αυτή. Οι κατάλογοι αυτοί αναρτώνται στην ιστοσελίδα του Ε.Σ.Π. και ταυτόχρονα ενημερώνονται και οι υποψήφιοι με συστημένη επιστολή. 2. Το Ε.Σ.Π. μπορεί να καλέσει τους υποψήφιους να υποβάλουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τα ήδη υποβληθέντα δικαιολογητικά ή να διευκρινίσουν τα δικαιολογητικά της υποψηφιότητάς τους εντός σύντομης προθεσμίας που θα ορίζει το Ε.Σ.Π. με την προκήρυξη. 3. 4. Συμμετέχοντες οι οποίοι αποκλείονται από την προεπιλογή έχουν δικαίωμα υποβολής ένστασης στο Ε.Σ.Π. Η προθεσμία υποβολής της ένστασης αυτής, καθώς και η προθεσμία εντός της οποίας το Ε.Σ.Π. υποχρεούται να κρίνει επ' αυτής, καθορίζονται με την προκήρυξη», ενώ στο άρθρο 13 καθορίζεται η διαδικασία της δημοπρασίας που διεξάγεται μεταξύ των προεπιλεγέντων υποψηφίων σε πολλαπλούς γύρους με αυξανόμενο τίμημα επί της προβλεπόμενης τιμής εκκινήσεως (παράγραφος 1) και περαιτέρω ορίζεται ότι: «2. Πριν την οριστική ανακήρυξη των υπερθεματιστών για κάθε δημοπρατούμενη άδεια διεξάγεται από το Ε.Σ.Π., ως προς την υψηλότερη υποβληθείσα προσφορά, έλεγχος της προέλευσης και του τρόπου απόκτησης των οικονομικών μέσων που θα διαθέσει ο υποψήφιος για την καταβολή της. ... Σε περίπτωση που δεν δικαιολογείται η υποβληθείσα οικονομική προσφορά, ο ως άνω υποψήφιος δεν ανακηρύσσεται υπερθεματιστής και τη θέση του λαμβάνει ο επόμενος πλειοδότης, κατόπιν του προβλεπόμενου ελέγχου του προηγούμενου εδαφίου ... 3. Το τίμημα κάθε άδειας καταβάλλεται από τον υπερθεματιστή σε δέκα (10) επίσεις ισόποσες δόσεις, με ισάριθμες τραπεζικές επιταγές που εκδίδονται σε διαταγή του Ελληνικού Δημοσίου. Η πρώτη δόση καταβάλλεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ανακήρυξη του υπερθεματιστή . καθεμία δε από τις επόμενες δόσεις καταβάλλεται εντός του μηνός Ιανουαρίου κάθε ημερολογιακού έτους. ... Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης καταβολής οιασδήποτε εκ των επόμενων δόσεων του τιμήματος ανακαλείται αυτοδικαίως η χορηγηθείσα άδεια . 4. ... 5. Στην περίπτωση που ο αριθμός των προεπιλεγέντων συμμετεχόντων είναι ίσος ή μικρότερος του αριθμού των δημοπρατούμενων αδειών, κάθε ένας από αυτούς ανακηρύσσεται αυτοδικαίως προσωρινός υπερθεματιστής για τη χορήγηση μίας άδειας στην ορισθείσα τιμή εκκίνησης της δημοπρασίας. ... 6. . 7. Οι διαφορές που αναφύονται κατά τη διενέργεια της αγωνιστικής διαδικασίας διέπονται από τις διατάξεις του ν. 4412/2016 (Α' 147), οι οποίες εφαρμόζονται αναλογικά. Οι προβλεπόμενες από το ν. 4412/2016 προδικαστικές προσφυγές των υποψηφίων ασκούνται ενώπιον του Ε.Σ.Π. Η αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκδίκαση όλων των διαφορών που αναφύονται κατά τη αγωνιστική διαδικασία ανήκει στο Συμβούλιο της Επικρατείας. 8. Μετά τη χορήγηση όλων των προκηρυχθεισών αδειών παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού προγράμματος γενικού περιεχομένου, δεν επιτρέπεται η προκήρυξη επιπλέον αδειών της ίδιας παραπάνω κατηγορίας για όλη τη χρονική ισχύ των χορηγηθεισών αδειών, με την εξαίρεση της περίπτωσης οριστικής παύσης λειτουργίας αδειούχου παρόχου ή ανάκλησης της άδειας λειτουργίας αυτού». Στους όρους, υπό τους οποίους τελεί η άδεια, συμπεριλαμβάνεται η κατά το άρθρο 14 παράγραφος 2 εδάφιο β' του μνησθέντος νόμου υποχρέωση του παρόχου περιεχομένου να συνάψει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία χορηγήσεως της άδειας σύμβαση με πάροχο δικτύου ο οποίος αναλαμβάνει την υποχρέωση να καλύπτει την ζώνη για την οποία χορηγείται η άδεια. Τέλος, στο άρθρο 15 ο ν. 4339/2015 προβλέπει τους λόγους ανακλήσεως των αδειών παρόχων περιεχομένου.

9. Επειδή κατ' επίκληση της προπαρατεθείσας διατάξεως του πρώτου εδαφίου του άρθρου 2 παράγραφος 4 του ν. 4339/2015, εκδόθηκε η 1830/7.7.2017 απόφαση του Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης (Β' 2337/10.7.2017), με την οποία καθορίστηκε σε επτά (7) ο αριθμός των δημοπρατούμενων αδειών παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής

ευρυνεκπομπής ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού προγράμματος γενικού περιεχομένου. Η εν λόγω υπουργική απόφαση εκδόθηκε κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, σύμφωνα με το από 6.7.2017 πρακτικό του (βλ. και το 3640/6.7.2017 έγγραφο του Προέδρου του). Στην συνέχεια, με την προσβαλλόμενη απόφαση, που εκδόθηκε κατ' επίκληση της διατάξεως του τρίτου εδαφίου του άρθρου 2 παράγραφος 4 του ν. 4339/2015, καθορίστηκε στο ποσό των τριάντα πέντε εκατομμυρίων (35.000.000) ευρώ η τιμή εκκινήσεως για κάθε μία από τις εν λόγω επτά (7) δημοπρατούμενες άδειες. Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε αφού ελήφθη υπ' όψιν η νομοθεσία (που παρατίθεται στο προοίμιο της), η προαναφερόμενη 1830/7.7.2017 υπουργική απόφαση περί καθορισμού του αριθμού των εν λόγω δημοπρατούμενων αδειών καθώς και η σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, σύμφωνα με το 4009/28.7.2017 έγγραφο του Προέδρου του. Με το τελευταίο έγγραφο υποβλήθηκε στον Υπουργό Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης το σχετικό από 28.7.2017 πρακτικό του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, με το οποίο κατόπιν ερωτημάτων του Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, διατυπώθηκε η γνώμη του ότι ως τιμή εκκινήσεως για κάθε μία από τις εν λόγω επτά (7) δημοπρατούμενες άδειες πρέπει να ορισθεί το προμνησθέν ποσό. Σύμφωνα με το αναφερθέν από 28.7.2017 πρακτικό, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης διατύπωσε την γνώμη του αφού έλαβε υπ' όψιν εκτός από την νομοθεσία (ήτοι τα άρθρα 5, 5Α, 14, 15 παράγραφος 2 και 101Α του Συντάγματος, το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και Ελευθεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις οδηγίες 2002/21/EK και 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 2002, 2002/77/EK της Επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 2002 και 2009/140/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2009, τον ν. 4339/2015 και το άρθρο 20 παράγραφος 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας) και: «α. το γεγονός ότι κατά την προσεχή δεκαετία (κατά την διάρκεια ισχύος των χορηγούμενων αδειών) δεν θα χορηγηθούν άλλες άδειες της ίδιας εμβέλειας και κατηγορίας, β. το γεγονός ότι οι χορηγούμενες άδειες παρέχουν δικαίωμα χρήσης ενός εθνικού πόρου, ο οποίος -με τις σημερινές αλλά και τις γνωστές μη υιοθετημένες εισέτι στην Χώρα μας αλλά και στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης, τεχνολογίες- δεν είναι απεριόριστος, γ. τις κοινώς γνωστές συνθήκες της τηλεοπτικής αγοράς και γενικότερα τις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες στην Ελλάδα, δ. τον διεξαχθέντα κατά το παρελθόν έτος (και ακυρωθέντα με απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας) διαγωνισμό και τα αποτελέσματά του, ε. τον επισυναπτόμενο πίνακα καταγραφής της τεκμαρτής διαφημιστικής δαπάνης ανά κατηγορία μέσου, όπως δίδεται από την εταιρεία "MEDIA SERVICES SA" και στ. την 1830/2017 ... απόφαση του Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης ... ». Εξ άλλου, στο, περιλαμβανόμενο στην δικογραφία, ΑΠ 6209/21.12.2017 έγγραφο του Προέδρου του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης (με το οποίο εστάλησαν προς την αιτούσα επιχείρηση του τηλεοπτικού σταθμού «Star Channel» στοιχεία/έγγραφα που είχαν ζητηθεί στο πλαίσιο της συζητήσεως της από 7.12.2017 προδικαστικής προσφυγής της κατά της 1/24.11.2017 προκηρύξεως του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης), αναφέρονται τα εξής: «1. . 2. Σε καμία περίπτωση ο αντιπρόεδρος του ΕΣΡ, το μέλος κ. Πλειός και εγώ προσωπικώς δεν αναφερθήκαμε στην τεκμαρτή διαφημιστική δαπάνη. Αν και μελετήθηκαν τα στοιχεία τεκμαρτής διαφημιστικής δαπάνης για την τηλεόραση (περιλαμβανομένου του α' πενταμήνου του 2015), το ΕΣΡ έλαβε υπ' όψιν του στοιχεία της εταιρείας Media Services, όπως περιλαμβάνονται σε μελέτη, που η εταιρεία αυτή συνέταξε για λογαριασμό τηλεοπτικού φορέα και στην οποία περιέχονται προβλέψεις για την εξέλιξη της καθαρής διαφημιστικής δαπάνης για την τηλεόραση. 3. Όπως ανεφέρθη από την πλευρά του ΕΣΡ και κατά την ακρόαση στην οποία μετείχατε, στον καθορισμό της τιμής εκκίνησης δεν θα μπορούσε να μη ληφθεί υπ' όψιν (όχι αποφασιστικά, ίσως, αλλά, βεβαίως, ενδεικτικά) τόσο το ύψος στο οποίο

εκτιμήθηκε η αξία της άδειας κατά την προηγούμενη αδειοδοτική διαδικασία (από 42 έως 75 εκατ. ευρώ) όσο και η εκτίμηση της εταιρείας σας ότι τα απολεσθέντα κέρδη από ένα μη πραγματοποιηθέν πρόγραμμα, μόνον σε μία τηλεοπτική περίοδο . ανέρχονται σε 30 εκατ. ευρώ» Στο εν λόγω (ΑΠ 6209/21.12.2017) έγγραφο επισυνάπτεται, μεταξύ άλλων, πίνακας σχετικά με την εξέλιξη της διαφημιστικής δαπάνης ανά μέσο (τηλεόραση, περιοδικά, εφημερίδες και ραδιόφωνο) από το έτος 2010 έως το έτος 2016 (η οποία για την τηλεόραση καταγράφεται μέχρι το πρώτο πεντάμηνο του έτους 2015 και ανέρχεται κατά τα έτη 2010 - 2014 από 469.415.234 ευρώ σε 644.445.631 ευρώ), ο πίνακας δε αυτός συνοδεύεται από την σημείωση, ότι είναι «συνημμένος στο από 28.7.2017 πρακτικό και απόφαση». Στο ίδιο έγγραφο επισυνάπτεται επίσης και (άλλος) πίνακας με το λογότυπο «Media Services s.a.», ο οποίος αφορά εκτίμηση της καθαρής διαφημιστικής δαπάνης τηλεοράσεως (για τα έτη 2009 - 2016 ανέρχεται από 210 εκατομμύρια ευρώ σε 320 εκατομμύρια ευρώ) και πρόβλεψή της (για τα έτη 2017 - 2018 υπολογίζεται σε ποσά από 231 εκατομμύρια ευρώ μέχρι 264 εκατομμύρια ευρώ και για τα έτη 2019 - 2021 υπολογίζεται, με επιφύλαξη, σε ποσά από 254 εκατομμύρια ευρώ μέχρι 305 εκατομμύρια ευρώ). Ο πίνακας αυτός για την καθαρή διαφημιστική δαπάνη τηλεοράσεως περιλαμβάνεται επίσης στην αποσταλείσα από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης προς το Δικαστήριο (κατόπιν του από 21.2.2018 εγγράφου του) έρευνα - μελέτη της εταιρείας «Media Services s.a.». Στην εν λόγω έρευνα - μελέτη, η οποία εκπονήθηκε από την προαναφερόμενη εταιρεία (που έχει ως αντικείμενο την μέτρηση της διαφημιστικής δαπάνης στην Ελλάδα και είναι εγγεγραμμένη στο μητρώο εταιρειών ραδιοτηλεοπτικής αγοράς) κατόπιν αιτήματος της EPT Α.Ε. περιέχονται αναλύσεις της τηλεοπτικής διαφημιστικής δαπάνης των αθλητικών γεγονότων Mundial και Euro από το έτος 2010 μέχρι και το έτος 2016 και πρόβλεψη για το ύψος της καθαρής ετήσιας τηλεοπτικής διαφημιστικής δαπάνης για τα έτη 2017 και 2018, καθώς επίσης και αρχεία - πίνακες κατανομής διαφημιστικής δαπάνης τηλεοράσεως ανά τηλεοπτικό σταθμό για τα έτη 2010, 2012, 2014 και 2016.

10. Επειδή κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων, των άρθρων 1 έως και 15 του ν. 4339/2015 και των προαναφερόμενων 1830/2017 και 2178/2017 υπουργικών αποφάσεων εκδόθηκε, μετά την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως, η 1/24.11.2017 προκήρυξη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης (Β' 4123/27.11.2017), με αντικείμενο, κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1.1. αυτής, τον ακριβή καθορισμό της διαδικασίας για την χορήγηση επτά (7) αδειών παρόχων περιεχομένου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής ελεύθερης λήψης εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού προγράμματος γενικού περιεχομένου «βάσει των αρχών της ισότητας και της αντικειμενικότητας και με κανόνες που διασφαλίζουν τη νομιμότητα, τη διαφάνεια, την πολυφωνία και την ποιότητα στον χώρο των μέσων μαζικής ενημέρωσης». Η προκήρυξη αποτελείται από εννέα κεφάλαια (1. Εισαγωγή, 2. Κανόνες διεξαγωγής της διαγωνιστικής διαδικασίας, 3. Υποβολή φακέλου συμμετοχής, 4. Δικαιολογητικά συμμετοχής, 5. Προεπιλογή των υποψηφίων, 6. Διαδικασία ανακήρυξης προσωρινών υπερθεματιστών επί υπάρξεως πλειόνων των επτά προεπιλεγέντων, 7. Χορήγηση αδειών και καταβολή του τιμήματος, 8. Ενστάσεις και δικαστική προστασία υποψηφίων, 9. Όροι χορήγησης αδειών και λόγοι ανάκλησης) και τρία παραρτήματα. Στην παράγραφο 1.3. του πρώτου κεφαλαίου της προκηρύξεως προβλέπεται ότι: «Η συμμετοχή στη διαγωνιστική διαδικασία χορήγησης των αδειών υπόκειται στους όρους και τις προϋποθέσεις που αναλυτικά περιγράφονται στα επιμέρους κεφάλαια της παρούσας Προκήρυξης», ενώ στην παράγραφο 1.9. του ίδιου κεφαλαίου περιγράφονται τα στάδια της διαγωνιστικής διαδικασίας ως εξής: «I. Υποβολή των φακέλων αιτήσεων συμμετοχής, σύμφωνα με το κεφάλαιο 3 της παρούσας. II. Προεπιλογή των υποψηφίων, σύμφωνα με το κεφάλαιο 5 της παρούσας. III. Διεξαγωγή της δημοπρασίας και ανακήρυξη των προσωρινών υπερθεματιστών, σύμφωνα με το κεφάλαιο 6 της παρούσας». Ειδικότερα, στο κεφάλαιο 5 της ίδιας προκηρύξεως προβλέπονται τα εξής: «5.1. Διαδικασία προεπιλογής 5.1.1. Η διαδικασία προεπιλογής των υποψηφίων αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων

συμμετοχής και ολοκληρώνεται με την ανακοίνωση του καταλόγου των προεπιλεγέντων υποψηφίων από το ΕΣΡ. 5.1.2. Στο στάδιο της προεπιλογής το ΕΣΡ εξετάζει τις αιτήσεις συμμετοχής και τα δικαιολογητικά που τις συνοδεύουν, όπως αναλυτικά αναφέρονται στα Τεύχη Α' έως Ζ' της παρούσας, προκειμένου να διαπιστώσει τη συνδρομή των θετικών και αρνητικών προϋποθέσεων συμμετοχής στη δημοπρασία. Το ΕΣΡ δύναται να καλέσει τους υποψήφιους να υποβάλουν συμπληρωματικές πληροφορίες και διευκρινίσεις σχετικά με τα υποβληθέντα δικαιολογητικά, εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων συμμετοχής.

5.2. Ανακοίνωση αποτελεσμάτων και αποστολή δελτίων συμμετοχής 5.2.1. Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των φακέλων αιτήσεων συμμετοχής σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, το ΕΣΡ συντάσσει σχετικό πρακτικό προεπιλογής στο οποίο καταγράφονται τα αποτελέσματα ελέγχου της πληρότητας και του νομότυπου των εγγράφων και των προϋποθέσεων συμμετοχής στη δημοπρασία. Ακολούθως, το ΕΣΡ συντάσσει προσωρινό κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις συμμετοχής στην δημοπρασία καθώς και εκείνων οι οποίοι αποκλείονται της περαιτέρω συμμετοχής τους στη διαδικασία αυτή. Οι κατάλογοι αυτοί αναρτώνται στην ιστοσελίδα του ΕΣΡ και ταυτόχρονα ενημερώνονται και οι υποψήφιοι με συστημένη επιστολή ... 5.2.2. Οι συμμετέχοντες έχουν δικαίωμα υποβολής ένστασης στο ΕΣΡ κατά των προσωρινών καταλόγων της παραπάνω παραγράφου, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο κεφάλαιο 8 της παρούσας. 5.2.3. Μετά την εκδίκαση των τυχόν υποβαλλόμενων ενστάσεων και την οριστικοποίηση του πρακτικού προεπιλογής (άλλως μετά την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας υποβολής ενστάσεων), το ΕΣΡ συντάσσει τον οριστικό κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις συμμετοχής στη δημοπρασία καθώς και κατάλογο των υποψηφίων που αποκλείονται από την περαιτέρω συμμετοχή τους στη διαδικασία. Οι κατάλογοι αυτοί αναρτώνται στην ιστοσελίδα του ΕΣΡ. Οι προεπιλεγέντες και οι αποκλεισθέντες υποψήφιοι ενημερώνονται ταυτόχρονα και με συστημένη επιστολή. ... 5.2.4. ... 5.2.5. Στην περίπτωση που ο αριθμός των οριστικά προεπιλεγέντων συμμετεχόντων είναι μικρότερος από οκτώ (8), κάθε ένας από αυτούς ανακηρύσσεται αυτοδικαίως προσωρινός υπερθεματιστής για την χορήγηση μίας άδειας στην ορισθείσα τιμή εκκίνησης των τριάντα πέντε εκατομμυρίων (€ 35.000.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή, η διαγωνιστική διαδικασία ολοκληρώνεται και το ΕΣΡ συντάσσει σχετικό πρακτικό και προβαίνει στις ενέργειες που ορίζονται στο κεφάλαιο 7 της παρούσας. Για τις εναπομένουσες άδειες εφαρμόζονται όσα προβλέπονται στην παράγραφο 1.8. της παρούσας». Περαιτέρω, στο κεφάλαιο 7 της προκηρύξεως ορίζονται τα εξής: «7.1. Έλεγχος οικονομικών μέσων. 7.1.1. Πριν από την ανακοίνωση του οριστικού υπερθεματιστή για κάθε δημοπρατούμενη άδεια, το ΕΣΡ διενεργεί έλεγχο της προέλευσης και του τρόπου απόκτησης των οικονομικών μέσων που θα διαθέσουν για την απόκτηση των αδειών οι προσωρινοί υπερθεματιστές που ανακοινώθηκαν σύμφωνα με το προηγούμενο κεφάλαιο της παρούσας. ... 7.1.2. Ο έλεγχος της προέλευσης και του τρόπου απόκτησης των οικονομικών μέσων των προσωρινών υπερθεματιστών ολοκληρώνεται από το ΕΣΡ εντός σαράντα πέντε (45) ημερών από την ανακοίνωση των προσωρινών υπερθεματιστών. Στην περίπτωση που προκύψει από τον έλεγχο ότι δεν δικαιολογείται η υποβληθείσα οικονομική προσφορά του προσωρινού υπερθεματιστή, ο ως άνω υποψήφιος δεν ανακηρύσσεται οριστικός υπερθεματιστής και καταπίπτει η κατατεθείσα εγγυητική επιστολή συμμετοχής του στη διαγωνιστική διαδικασία ... 7.1.3. Μετά την ανακήρυξη όλων των οριστικών υπερθεματιστών, συντάσσεται σχετικό πρακτικό από το ΕΣΡ, το οποίο αναρτάται στην ιστοσελίδα του. 7.2. Καταβολή τιμήματος 7.2.1. Το τίμημα κάθε άδειας καταβάλλεται από τον οριστικό υπερθεματιστή σε δέκα (10) ετήσιες ισόποσες δόσεις ... Η πρώτη δόση καταβάλλεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ανακήρυξη του οριστικού υπερθεματιστή σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, καθεμία δε από τις επόμενες δόσεις καταβάλλεται εντός του μηνός Ιανουαρίου κάθε ημερολογιακού έτους ... 7.2.4. Μετά την καταβολή της πρώτης δόσης του τιμήματος της άδειας, οι οριστικοί υπερθεματιστές ανά άδεια ανακοινώνονται στην ιστοσελίδα του ΕΣΡ. 7.2.5. Με απόφαση του ΕΣΡ, χορηγούνται οι προκηρυσσόμενες

άδειες στους οριστικούς υπερθεματιστές εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την ανακοίνωση της παραπάνω παραγράφου ... ».

11. Επειδή περαιτέρω από τα στοιχεία του φακέλου της κρινόμενης υποθέσεως προκύπτουν τα εξής: Μετά την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως, κατά την λήξη, στις 11.1.2018, της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων για συμμετοχή στην εν λόγω διαγωνιστική διαδικασία, κατατέθηκαν συνολικά έξι (6) αιτήσεις, δηλαδή αριθμός μικρότερος από τον αριθμό των δημοπρατούμενων αδειών. Μεταξύ των επιχειρήσεων που υπέβαλαν υποψηφιότητα στην διαδικασία αυτή περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι επιχειρήσεις, μέλη του αιτούντος σωματείου, που λειτουργούν τους τηλεοπτικούς σταθμούς Star, Antenna, Alpha και Σκάι. Εξ άλλου το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, κατόπιν της από 30.4.2018 συνεδριάσεώς του, προέβη στις 2.5.2018 στην ανακήρυξη των προσωρινώς προεπιλεγόμενων για την χορήγηση των προκηρυχθεισών αδειών, κρίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι οι αιτήσεις των αναφερθεισών τεσσάρων (4) επιχειρήσεων πληρούν τις σχετικές κατά νόμο προϋποθέσεις (βλ. το Α.Π. 2449/3.5.2018 έγγραφο του Προέδρου του προς το Δικαστήριο).

12. Επειδή το αιτούν σωματείο προβάλλει με την κρινόμενη αίτηση ότι μέλη του είναι έξι (6) νομικά πρόσωπα που εκμεταλλεύονται τηλεοπτικούς σταθμούς ελεύθερης λήψεως εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού χαρακτήρα και γενικού περιεχομένου (στα οποία περιλαμβάνονται οι επιχειρήσεις των τηλεοπτικών σταθμών Star, Antenna, Alpha και Σκάι), μεταξύ δε των σκοπών του περιλαμβάνονται η προάσπιση: α. της ελευθερίας της τηλεόρασης και των λοιπών μέσων ενημερώσεως και β. των ηθικών αξιών, των επαγγελματικών και οικονομικών συμφερόντων και των επιδιώξεων των τηλεοπτικών σταθμών και των λοιπών μέσων ενημερώσεως, η διασφάλιση εκτεταμένης πολυφωνίας και ανεξαρτησίας των τηλεοπτικών σταθμών και των λοιπών μέσων ενημερώσεως, η αναγνώριση και η εφαρμογή στους τηλεοπτικούς σταθμούς, και τις συναφείς προς την τηλεοπτική δραστηριότητα μορφές ηλεκτρονικής ενημερώσεως, των αρχών που διασφαλίζουν την ελευθερία του τύπου και της επικοινωνίας. Με τα δεδομένα αυτά, το αιτούν σωματείο έχει έννομο συμφέρον, σύμφωνα με το άρθρο 47 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), να προσβάλει την υπουργική απόφαση περί καθορισμού της τιμής εκκινήσεως των υπό δημοπράτηση αδειών, η οποία εντάσσεται στο πλαίσιο της εν γένει διαδικασίας αδειοδοτήσεως, ισχυριζόμενο ότι τα μέλη του προτίθενται να λάβουν μέρος στην επικείμενη διαδικασία αδειοδοτήσεως. Δεν ασκεί επιρροή από την εξεταζόμενη άποψη της υπάρξεως εννόμου συμφέροντος, το νόμιμο ή μη της λειτουργίας των τηλεοπτικών σταθμών των μελών του αιτούντος έως την άσκηση ή και την εκδίκαση της κρινόμενης αιτήσεως, ενώ δεν αναιρείται το έννομο συμφέρον του από το γεγονός ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως και της ασκήσεως της κρινόμενης αιτήσεως δεν είχε εκδοθεί η προκήρυξη για την διενέργεια διαγωνισμού (βλ. ΣτΕ Ολομέλεια 1161/2017 σκ. 13, καθώς και 95/2017 σκ. 13 - 15, 319/2017 σκ. 12 - 14, 365/2017 σκ. 13 - 15, 820/2017 σκ. 13 - 15, 1054/2017 σκ. 13 - 15 κ.ά.), δεδομένου άλλωστε ότι ήδη, κατά τον χρόνο συζητήσεως της υποθέσεως έχει εκδοθεί η προμνησθείσα 1/2017 προκήρυξη, κατόπιν της οποίας τα μέλη του που λειτουργούν τους σταθμούς Star, Antenna, Alpha και Σκάι, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, έλαβαν μέρος στην διαδικασία αδειοδοτήσεως με βάση το σύστημα του ν. 4339/2015 και την προσβαλλόμενη απόφαση, επιβεβαιώνοντας την πρόθεσή τους να συμμετάσχουν στην σχετική διαδικασία αδειοδοτήσεως.

13. Επειδή κατά τα κριθέντα (ΣτΕ 820, 365, 95/2017 Ολομέλεια), όπως συνάγεται από τις εργασίες αναθεωρήσεως του Συντάγματος του έτους 2001 [Πρακτικά Βουλής, Συνεδρίαση *ΙΘ', 17.1.2001 (απόγευμα), σελ. 42, 43, 63, Συνεδρίαση ΡΖ', 7.2.2001 (πρωί), σελ. 169, 175, 178, 180, 181, 193, 200, 201, Συνεδρίαση ΡΜΔ', 21.3.2001 (πρωί), σελ. 732, 733, 740, Συνεδρίαση ΡΜΕ', 21.3.2001 (απόγευμα), σελ. 769], σκοπός της συνταγματικής κατοχυρώσεως του Εθνικού Συμβουλίου

Ραδιοτηλεόρασης ως ανεξάρτητης αρχής ήταν, εν όψει της ιδιαίτερης δυνάμεως επιρροής που διαθέτουν οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί στην διαμόρφωση της γνώμης των πολιτών ως προς τα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα και της αναγκαίας για την πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας ποιοτικής στάθμης των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, η διασφάλιση αφ' ενός μεν του κρατικού ελέγχου στην λειτουργία των ραδιοτηλεοπτικών μέσων και αφ' ετέρου της πολυφωνίας και της αντικειμενικής και με ίσους όρους μεταδόσεως πληροφοριών, ειδήσεων, προϊόντων λόγου και τέχνης, ώστε να αποτρέπονται κυβερνητικές και κομματικές επιρροές και να επιτυγχάνεται η οργάνωση των ραδιοτηλεοπτικών μέσων με βάση τις αρχές της αντικειμενικότητας, της αμεροληψίας και της πολυφωνίας. Εν όψει του σκοπού στον οποίο αποβλέπει η συνταγματική κατοχύρωση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, από την διατύπωση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του Συντάγματος, στο οποίο γίνεται λόγος για αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης για τον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων, μεταξύ άλλων, και στους τηλεοπτικούς σταθμούς, δεν δύναται να συναχθεί ότι η αρμοδιότητά του εξαντλείται, κατά το Σύνταγμα, στην έκδοση μόνον ατομικών διοικητικών πράξεων ελέγχου ή επιβολής κυρώσεων στους σταθμούς αυτούς, διότι, εν όψει του αναφερθέντος σκοπού, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης είναι και αυτό, παράλληλα με την νομοθετική εξουσία και τα άλλα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, φορέας του κατά το Σύνταγμα αμέσου ελέγχου των εν λόγω σταθμών και στο προγενέστερο της ενάρξεως λειτουργίας αυτών στάδιο, δηλαδή στο στάδιο της χορηγήσεως των αδειών λειτουργίας τους (βλ. ΣτΕ Ολομέλεια 1901/2014 16η σκέψη, 3914/2015 17η σκέψη). Η αναφερθείσα σχετική με την χορήγηση των εν λόγω αδειών αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης δεν έγκειται απλώς στην τυπική έκδοση της τελικής πράξεως χορηγήσεως της άδειας (μετά από διαδικασία που έχει τυχόν διενεργήσει άλλο όργανο που δεν έχει τα εκέγγνα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και με προϋποθέσεις που το άλλο αυτό όργανο έχει καθορίσει μονομερώς χωρίς καμία σύμπραξη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης), αλλά περιλαμβάνει και όλη την διαδικασία η οποία θα καταλήξει στην χορήγηση της άδειας. Και τούτο διότι η ανάγκη οργανώσεως των ραδιοτηλεοπτικών μέσων κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την αντικειμενικότητα, την αμεροληψία και την πολυφωνία και να αποτρέπει κυβερνητικές και γενικότερα μονομερείς επιρροές που μπορεί να επηρεάσουν τους όρους του πολιτικού ανταγωνισμού με τον έλεγχο της διαμορφώσεως της κοινής γνώμης, ανακύπτει ήδη στο στάδιο χορηγήσεως των αδειών, κατά το οποίο καθορίζεται ποιοί σταθμοί θα λειτουργήσουν στο μέλλον. Κατόπιν των προηγούμενων, δηλαδή εν όψει του ότι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης είναι και αυτό όργανο του ασκούμενου από το Κράτος, μεταξύ άλλων, στην τηλεόραση αμέσου ελέγχου προς εκπλήρωση των αναφερόμενων στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του Συντάγματος σκοπών δημοσίου συμφέροντος και συγκροτείται αφ' ενός μεν κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την αντικειμενικότητα, την αμεροληψία και την πολυφωνία στην λειτουργία, μεταξύ άλλων, των τηλεοπτικών σταθμών και αφ' ετέρου από πρόσωπα με τα ανάλογα με την αποστολή του προσόντα, προκύπτει ότι, κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 2 του Συντάγματος, α. καθίσταται υποχρεωτική η σύμπραξη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης στην άσκηση αρμοδιοτήτων, με τις οποίες, σε συνεργασία ενδεχομένως και με άλλες ανεξάρτητες αρχές (στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτό απαιτείται λόγω της τεχνικής φύσεως των τιθεμένων ζητημάτων), καθορίζονται οι όροι λειτουργίας και αδειοδοτήσεως, μεταξύ άλλων, των τηλεοπτικών σταθμών και β. σε περίπτωση επιλογής του συστήματος της κατόπιν διαγωνισμού χορηγήσεως των αδειών λειτουργίας τηλεοπτικών σταθμών, καθίσταται υποχρεωτική η διενέργεια αποκλειστικώς από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης της σχετικής διαγωνιστικής διαδικασίας. Η αναφερθείσα, κατά το άρθρο 15 παράγραφος 2 του Συντάγματος, αναγνωριζόμενη στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης αρμοδιότητα ελέγχου των τηλεοπτικών σταθμών και κατά το στάδιο της χορηγήσεως των αδειών λειτουργίας τους δεν ανατρέπει την αρχή της διακρίσεως των λειτουργιών του

Κράτους (άρθρο 26 του Συντάγματος), στο πλαίσιο της οποίας ανήκει στην νομοθετική λειτουργία η θέσπιση των κανόνων που ανάγονται στο γενικό πλαίσιο λειτουργίας των τηλεοπτικών σταθμών. Εν προκειμένω, με τις προπαρατεθείσες διατάξεις του ν. 4339/2015, όπως ισχύουν, στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης διασφαλίζεται η αναφερθείσα κατά το Σύνταγμα, αρμοδιότητά του που περιλαμβάνει και όλη την διαδικασία η οποία καταλήγει στην χορήγηση των σχετικών αδειών. Και τούτο διότι με τις διατάξεις αυτές αφ' ενός μεν προβλέπεται σύμπραξη αυτού κατά τον καθορισμό ουσιωδών όρων της αδειοδότησεως και της λειτουργίας των τηλεοπτικών σταθμών, σύμπραξη η οποία συνίσταται, ειδικότερα, στην διατύπωση σύμφωνης γνώμης του για τον καθορισμό του αριθμού των δημοπρατούμενων αδειών και της τιμής εκκινήσεως για αυτές, αφ' ετέρου δε θεσπίζεται σύστημα διαγωνισμού για την χορήγηση των εν λόγω αδειών ανά κατηγορία εμβέλειας, προγράμματος και περιεχομένου, στο πλαίσιο του οποίου προβλέπεται αποκλειστική αρμοδιότητά αυτού για την διεξαγωγή της διαγωνιστικής διαδικασίας που αρχίζει με την δημοσίευση της προκηρύξεώς του, με την οποία καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία χορηγήσεως των αδειών κατά τα προβλεπόμενα στον νόμο. Ήδη, άλλωστε, όπως αναφέρθηκε, πράγματι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης διατύπωσε την, κατά το άρθρο 2 παράγραφος 4 του ν. 4339/2015, σύμφωνη γνώμη του επί των προεκτεθέντων θεμάτων (του καθορισμού του αριθμού των αδειών και της τιμής εκκινήσεως της δημοπρασίας) και διενήργησε, στην συνέχεια, την διαγωνιστική διαδικασία με την δημοσίευση της μνησθείσας προκηρύξεώς του και την εξέταση των αιτήσεων συμμετοχής. Τηρήθηκε, συνεπώς, εν προκειμένω, η προαναφερθείσα συνταγματική εγγύηση του άμεσου ελέγχου των τηλεοπτικών σταθμών από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης.

14. Επειδή σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις, η μετάδοση επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής αποτελεί παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και προϋποθέτει την συνεργασία δύο διακεκριμένων φορέων με διαφορετικό αντικείμενο, του παρόχου δικτύου και του παρόχου περιεχομένου, οι οποίοι πρέπει να είναι διαφορετικά νομικά πρόσωπα. Περαιτέρω το προπαρατεθέν και κρίσιμο εν προκειμένω καθεστώς αδειοδότησεως, αφορά παροχή υπηρεσιών επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρυεκπομπής που αποτελεί υπηρεσία γενικού οικονομικού περιεχομένου (κατά το άρθρο 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης), κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 4339/2015. Επίσης, σύμφωνα με τις αναφερθείσες διατάξεις, οι εν λόγω διοικητικές άδειες παρόχου περιεχομένου παρέχουν στις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγούνται δικαίωμα παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών της αναφερθείσας κατηγορίας και είδους (εθνικής εμβέλειας ενημερωτικού προγράμματος γενικού περιεχομένου), βάσει των προϋποθέσεων και των όρων του νόμου, έχουν διάρκεια δέκα ετών, καθιστούν υποχρεωτική (εντός της οριζόμενης προθεσμίας) την σύναψη συμβάσεως με πάροχο δικτύου για την κάλυψη της ζώνης που αφορούν αυτές, επιτρέποντας, συνεπώς, την πρόσβαση στις αριθμητικά περιορισμένες ραδιοσυχνότητες που αποτελούν δημόσιο αγαθό (βλ. ΣτΕ 3578/2010 Ολομέλεια, 2228, 2233, 2519, 2862, 2861/2015 κ.ά.), ενώ για όλη την διάρκεια της ισχύος τους δεν επιτρέπεται η προκήρυξη επί πλέον αδειών της ίδιας κατηγορίας. Με τα προαναφερθέντα, ιδίως, χαρακτηριστικά, οι εν λόγω αριθμητικά περιορισμένες διοικητικές άδειες παρέχουν στους κατόχους τους την δυνατότητα να αποκομίζουν σημαντικά ωφελήματα (κοινωνικής, πολιτιστικής και οικονομικής φύσεως), ευρισκόμενους σε πλεονεκτική θέση έναντι άλλων επιχειρηματιών, οι οποίοι δεν είναι κάτοχοι της απαιτούμενης σχετικής διοικητικής άδειας και ενδιαφέρονται να δραστηριοποιηθούν στο αντικείμενο αυτό. Για τους λόγους, επομένως, αυτούς, από την θέσπιση, εν προκειμένω, ως προϋποθέσεως για την χορήγηση των αδειών τούτων, της καταβολής τιμήματος αναλόγου προς την αξία τους, προσδιοριζόμενου (όπως αναλυτικότερα εκτίθεται στην συνέχεια με αντικειμενικά και πρόσφορα κριτήρια αναλόγως των οικονομικών και τεχνολογικών δεδομένων, δεν παραβιάζεται το Σύνταγμα και μάλιστα τα άρθρα 5, 14 παράγραφος 9 και 15 αυτού και η αρχή της

αναλογικότητας, δεδομένου μάλιστα ότι η καταβολή του εν λόγω τιμήματος, -η οποία, για τους αναφερθέντες λόγους, διαφοροποιείται από την προβλεπόμενη καταβολή ανταλλάγματος από τους αδειοδοτημένους παρόχους περιεχομένου στον αδειοδοτημένο πάροχο δικτύου έναντι των υπηρεσιών (πολυπλεξίας, μεταφοράς και μεταδόσεως [διανομής] ψηφιακού τηλεοπτικού περιεχομένου ή άλλων συμπληρωματικών υπηρεσιών) που εκείνος τους παρέχει- δεν αποτελεί την μόνη προϋπόθεση για την χορήγηση της σχετικής διοικητικής άδειας, αφού προς τούτο απαιτείται από τον νόμο (και την προκήρυξη) να πληρούνται και άλλες προϋποθέσεις οι οποίες επίσης αποσκοπούν να διασφαλίσουν την εκπλήρωση των προαναφερόμενων κατά το Σύνταγμα σκοπών δημοσίου συμφέροντος και ανάγονται σε κριτήρια ποιοτικά και, πάντως, όχι οικονομικής φύσεως (βλ. κυρίως τις διατάξεις για την νομική μορφή των υποψήφιων επιχειρήσεων, την μετοχική σύνθεση αυτών, την διαφάνεια και την προέλευση των οικονομικών πόρων, τις ασυμβίβαστες ιδιότητες, τον τεχνολογικό εξοπλισμό, την κτηριακή υποδομή και το περιεχόμενο του εκπεμπόμενου προγράμματος). Επομένως, είναι απορριπτέα όλα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα.

15. Επειδή ο λόγος περί παραβάσεως των άρθρων 4 παράγραφος 1 και 98 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (νυν άρθρα 119 παράγραφος 1 και 120 της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) είναι απορριπτέος, προεχόντως διότι οι διατάξεις αυτές που καθορίζουν το γενικό πλαίσιο της οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών και της Ένωσης, έχουν κατευθυντήριο απλώς χαρακτήρα και δεν γεννούν δικαιώματα ιδιωτών, δεκτικά επικλήσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων (βλ. ΣτΕ 3299/2014 Ολομέλεια 21η σκέψη, 3267/2008 7μελής 15η σκέψη, Δ.Ε.Κ. αποφάσεις από 29.9.1987, 126/1986, Zaera, Συλλογή 1987, σ. 3697, 11η σκέψη και από 24.1.1991, C-339/89, Alsthom Atlantique, Συλλογή 1991, σ. I - 107, 8η και 9η σκέψη κ.ά.).

16. Επειδή το «νέο κοινό [ευρωπαϊκό] κανονιστικό πλαίσιο για τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τα δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών καθώς και για τις συναφείς ευκολίες και υπηρεσίες» απαρτίζεται από την «οδηγία - πλαίσιο» 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σελ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/EK (ΕΕ L 337, σελ. 37), καθώς και από τέσσερις ειδικές οδηγίες συμπεριλαμβανομένης της «οδηγίας για την αδειοδότηση» 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σελ. 21), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/EK. Όλες οι αναφερθείσες οδηγίες συμπληρώνονται από την «οδηγία για τον ανταγωνισμό» 2002/77/EK της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 249, σελ. 21). Με τις οδηγίες αυτές διαχωρίζεται η ρύθμιση της μεταδόσεως της τηλεοπτικής εκπομπής από την ρύθμιση του περιεχομένου της και δεν καλύπτεται, συνεπώς, «το περιεχόμενο υπηρεσιών που παρέχονται μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιούν υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως το ραδιοτηλεοπτικά εκπεμπόμενο περιεχόμενο» (βλ. ιδίως την αιτιολογική σκέψη 5 του προοιμίου της οδηγίας - πλαίσιο 2002/21/EK και Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης - ΔΕΕ - απόφαση από 7.11.2013, C-518/11, UPC Nederland BV, σκέψεις 35 επ.). Οι οδηγίες αυτές μνημονεύονται, εν τούτοις, στην από 28.7.2017 σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης κατόπιν της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. 9η σκέψη). Οι διατάξεις των οδηγιών αυτών -καίτοι, όπως έχει εκτεθεί, δεν καλύπτουν το ραδιοτηλεοπτικά εκπεμπόμενο περιεχόμενο- έχουν την έννοια ότι για την παραχώρηση ραδιοσυχνοτήτων σε φορείς εκμεταλλεύσεως επιτρέπεται η διαδικασία επιλογής, ανταγωνιστικής ή συγκριτικής φύσεως, με την προϋπόθεση ότι η διαδικασία αυτή στηρίζεται σε αντικειμενικά, διαφανή, αμερόληπτα και

αναλογικά κριτήρια και συνάδει προς τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 2 - 4 της οδηγίας 2002/21, όπως τροποποιήθηκε, οι οποίοι συνίστανται στην προαγωγή του ανταγωνισμού, στην παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, στην συμβολή στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς και στην προώθηση των συμφερόντων των πολιτών της Ένωσης. Σύμφωνα με τις οδηγίες αυτές, η μη δωρεάν παραχώρηση είναι δυνατόν να είναι δικαιολογημένη δεδομένης της ανάγκης να διασφαλισθεί η αποτελεσματική διαχείριση των ραδιοσυχνοτήτων και της σημαντικής κοινωνικής, πολιτιστικής και οικονομικής αξίας τους και δεδομένου ότι το φάσμα των εν λόγω ραδιοσυχνοτήτων αποτελεί πόρο εν ανεπαρκεία. Αφού ληφθούν υπ' όψιν ο σκοπός προαγωγής του ανταγωνισμού και η αρχή της αναλογικότητας, το ποσό που πρέπει να καταβληθεί για την συμμετοχή στην εν λόγω διαδικασία παραχωρήσεως, πρέπει να καθορίζεται σε κατάλληλο επίπεδο που να απηχεί την αξία της χρήσεως των ραδιοσυχνοτήτων, πράγμα το οποίο απαιτεί την συνεκτίμηση της υφισταμένης οικονομικής και τεχνολογικής καταστάσεως καθώς και του βαθμού ανταγωνισμού που επικρατεί στην σχετική αγορά. Εναπόκειται στα δικαστήρια των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κρίνουν, βάσει των κρίσιμων στοιχείων, αν οι συγκεκριμένοι όροι της διαδικασίας επιλογής πληρούν τις αναφερθείσες απαιτήσεις (βλ. επί υποθέσεως αδειοδοτήσεως παρόχου δικτύου, ΔΕΕ, Europa Way Srl, Persidera SpA, C-560/15, απόφαση από 26.7.2017). Κατόπιν των προηγούμενων, το επίδικο σύστημα επιλογής για την χορήγηση διοικητικής αδείας παρόχου τηλεοπτικού περιεχομένου έναντι ορισμένου τιμήματος με αντικειμενικά και πρόσφορα κριτήρια αναλόγως των οικονομικών και τεχνολογικών δεδομένων, το οποίο διασφαλίζει την ελεύθερη, ισότιμη και διαφανή πρόσβαση των ενδιαφερομένων στις άδειες και την αποτελεσματική εκπλήρωση των αναφερθέντων σκοπών δημοσίου συμφέροντος, εντάσσεται δε, κατά τα εκτεθέντα, στο ευρύτερο καθεστώς για την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εναρμονίζεται, πάντως, κατ' αρχήν, με το πλαίσιο των αναφερθεισών οδηγιών. Επομένως, είναι αβάσιμα όλα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα, κατ' επίκληση των προαναφερθεισών οδηγιών. Εξ άλλου, είναι αβάσιμα τα προβαλλόμενα κατ' επίκληση (αιτιολογικών σκέψεων του προοιμίου) της οδηγίας 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, ΕΕ L 95, σελ. 1), η οποία κωδικοποίησε την οδηγία 89/552/ΕΟΚ (ΕΕ L 298 σελ. 23), όπως είχε τροποποιηθεί, διότι η οδηγία αυτή αφορά πρωτίστως την διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας τηλεοπτικών υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών και δεν έχει πεδίο εφαρμογής στην κρινόμενη υπόθεση, η οποία αφορά τις προϋποθέσεις αδειοδοτήσεως παρόχων περιεχομένου εντός συγκεκριμένου κράτους μέλους (βλ. την αιτιολογική σκέψη 19 του προοιμίου της οδηγίας 2010/13/ΕΕ και, επίσης, τις προτάσεις Γενικού Εισαγγελέα Lenz επί της υποθέσεως C-11/95, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκ. 97).

17. Επειδή η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτον του ν.δ. 53/1974 (Α' 265), ορίζει στο άρθρο 10 ότι: «1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν εκφράσεως. Το δικαίωμα τούτο περιλαμβάνει την ελευθερίαν γνώμης ως και την ελευθερίαν λήψεως ή μεταδόσεως πληροφοριών ή ιδεών, άνευ επεμβάσεως δημοσίων αρχών και ασχέτως συνόρων. Το παρόν άρθρον δεν κωλύει τα κράτη από του να υποβάλωσι τας επιχειρήσεις ραδιοφωνίας κινηματογράφου ή τηλεοράσεως εις κανονισμούς εκδόσεως αδειών λειτουργίας. 2. Η άσκησης των ελευθεριών τούτων, συνεπαγομένων καθήκοντα και ευθύνας δύναται να υπαχθή εις ωρισμένας διατυπώσεις, όρους, περιορισμούς ή κυρώσεις, προβλεπομένους υπό του νόμου και αποτελούντας αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία δια την εθνικήν ασφάλειαν, την εδαφικήν ακεραιότητα ή δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας ή της ηθικής, την προστασίαν της υπολήψεως ή των δικαιωμάτων των τρίτων, την παρεμπόδισιν της κοινολογήσεως εμπιστευτικών

πληροφοριών ή την διασφάλισιν του κύρους και αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας». Με την διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του προαναφερθέντος άρθρου επιδιώκεται να καταστεί σαφές ότι τα κράτη δύνανται, θεσπίζοντας συστήματα αδειοδοτήσεως ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, να ρυθμίζουν τον τρόπο με τον οποίο οργανώνεται η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή στην επικράτειά τους, ιδίως όσον αφορά τις τεχνικές πτυχές της (βλ. ΕΔΔΑ Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως, απόφαση 28.3.1990 *Groppera Radio AG* και λοιποί κατά Ελβετίας, σκέψη 61, Σειρά Α αριθμός 173). Κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως, η χορήγηση ή η άρνηση χορηγήσεως άδειας λειτουργίας ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού μπορεί να εξαρτάται όχι μόνον από την συνδρομή (ή μη) τεχνικών όρων, αλλά και από άλλους παράγοντες, όπως την φύση και τους στόχους του σταθμού, την εκτιμώμενη απήχηση των προγραμμάτων του σταθμού σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, τα δικαιώματα και τις ανάγκες συγκεκριμένου ραδιοτηλεοπτικού κοινού και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από διεθνείς νομικές δεσμεύσεις. Εθνικό σύστημα αδειοδοτήσεως ραδιοτηλεοπτικών σταθμών με τα αναφερθέντα χαρακτηριστικά συνιστά επέμβαση στην ελευθερία της εκφράσεως (και, ειδικότερα, στην ελευθερία μεταδόσεως πληροφοριών και ειδήσεων μέσω ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών), οι σκοποί της οποίας (επεμβάσεως), αν και δεν αντιστοιχούν στους σκοπούς που εξαγγέλλονται με την παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου, είναι θεμιτοί κατά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού· η επέμβαση, όμως, αυτή είναι επιτρεπτή, μόνον εφόσον συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις της αναφερθείσας παραγράφου 2, ήτοι εφόσον α. προβλέπεται από διάταξη (ουσιαστικού) νόμου, η οποία συγκεντρώνει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της σαφήνειας, προβλεψιμότητας και προσβασιμότητας (βλ. ΕΔΔΑ Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως, απόφαση 7.6.2012 *Centro Europa 7 s.r.l. και Di Stefano* κατά Ιταλίας, αρ. προσφυγής 38433/09, σκ. 140 επ.) και β. συνιστά «μέτρο αναγκαίο σε μία δημοκρατική κοινωνία» για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών γενικού συμφέροντος, ήτοι δεν παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας (βλ. ΕΔΔΑ Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως, απόφαση 24.11.1993 *Informationsverein Lentia* κατά Αυστρίας, σκ. 32, Σειρά Α αριθμός 276, απόφαση 5.11.2002 *Demuth* κατά Ελβετίας, σκ. 33, απόφαση 17.6.2008 *Meltex Ltd και Mesrop Monksesyan* κατά Αρμενίας, σκ. 76 κ.ά.). Εν όψει τούτων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιβαίνει στο άρθρο 10 της ΕΣΔΑ σύστημα αδειοδοτήσεως τηλεοπτικών σταθμών, όπως το εισαχθέν με τον ν. 4339/2015, το οποίο, προς τον σκοπό της διασφάλισεως των επιταγών του άρθρου 15 παράγραφος 2 του Συντάγματος εν σχέσει με το περιεχόμενο της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής (ήτοι για την εξυπηρέτηση θεμιτών σκοπών κατά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου 10) προβλέπει, σε συνδυασμό με άλλα κριτήρια, την υποχρέωση καταβολής τιμήματος για την χορήγηση των σχετικών διοικητικών αδειών, ενώ, εξ άλλου, παρίσταται (το σύστημα αυτό) ως κατ' αρχήν κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών γενικού συμφέροντος, εν όψει και του περιθωρίου εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στον εθνικό νομοθέτη κατά την ρύθμιση του επίμαχου ζητήματος. Είναι, ως εκ τούτου, απορριπτέοι οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται ειδικότερα ότι, κατά παράβαση του άρθρου 10 της ΕΣΔΑ, θεσπίζεται με τον ν. 4339/2015 σύστημα αδειοδοτήσεως τηλεοπτικών σταθμών που προβλέπει την διεξαγωγή δημοπρασίας για την χορήγηση μιας άδειας και, στο πλαίσιο αυτής, τον διοικητικό καθορισμό της τιμής εκκινήσεώς της, χωρίς να συντρέχουν τεχνικοί λόγοι που θα δικαιολογούσαν την χορήγηση αδειών έναντι τιμήματος, καθώς και ότι το προαναφερθέν σύστημα αδειοδοτήσεως, στο μέτρο που προβλέπει την καταβολή τιμήματος, δεν συνιστά μέτρο «αναγκαίο σε μία δημοκρατική κοινωνία».

18. Επειδή σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις, οι επίδικες άδειες χορηγούνται αφού καθορισθεί ο αριθμός τους και η τιμή εκκινήσεως της προβλεπόμενης σχετικής δημοπρασίας, η σχετική δε διαγωνιστική διαδικασία, διεξαγόμενη κατόπιν προκηρύξεως, περιλαμβάνει την υποβολή των φακέλων υποψηφιοτήτων, την προεπιλογή (προσωρινή και οριστική) των υποψηφίων βάσει

συγκεκριμένων κριτηρίων, την διεξαγωγή δημοπρασίας (πολλαπλών γύρων με αυξανόμενο τίμημα επί της καθοριζόμενης τιμής εκκινήσεως), την ανακήρυξη των προσωρινών και, στην συνέχεια, των οριστικών υπερθεματιστών και, τέλος, την χορήγηση των αδειών στους οριστικούς υπερθεματιστές με την καταβολή της πρώτης δόσεως του τιμήματός της. Περαιτέρω, όπως, ειδικότερα, συνάγεται από τις διατάξεις των άρθρων 13 παράγραφος 5 του ν. 4339/2015 (και 5.2.5 της προκηρύξεως), αν ο αριθμός των συμμετεχόντων στην εν λόγω διαδικασία αδειοδοτήσεως είναι ίσος ή μικρότερος του αριθμού των δημοπρατούμενων αδειών, παρέλκει η διεξαγωγή του σταδίου της δημοπρασίας. Διότι, όπως ρητώς ορίζεται στις διατάξεις αυτές, στην εν λόγω περίπτωση οι υποψήφιοι, εφόσον περιληφθούν στον πίνακα προεπιλεγόμενων, ανακηρύσσονται αυτοδικαίως προσωρινοί υπερθεματιστές για την χορήγηση μιας άδειας στην ορισθείσα τιμή εκκινήσεως (35 εκατομμύρια ευρώ) και δύνανται περαιτέρω, μετά τον έλεγχο των οικονομικών τους μέσων, να ανακηρυχθούν οριστικοί υπερθεματιστές και να αποκτήσουν μία από τις δημοπρατούμενες άδειες αφού καταβάλουν την πρώτη δόση του τιμήματος, το οποίο, εφόσον δεν διεξάγεται δημοπρασία, συμπίπτει με την ορισθείσα τιμή εκκινήσεως της δημοπρασίας.

19. Επειδή σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, ως εκ του αριθμού των υποψηφιοτήτων ο οποίος υπολείπεται του αριθμού των προκηρυχθεισών αδειών, δεν συντρέχει περίπτωση διεξαγωγής του σταδίου της δημοπρασίας στην προκείμενη διαδικασία αδειοδοτήσεως, οι δε υποψήφιοι, εφόσον περιληφθούν στον πίνακα προεπιλεγόμενων, ανακηρύσσονται αυτοδικαίως προσωρινοί υπερθεματιστές και είναι δυνατόν τελικά να καταστούν αδειούχοι εφόσον συντρέχουν κατά τα λοιπά οι περαιτέρω οριζόμενες ανά στάδιο προϋποθέσεις, καταβάλλοντας ως τίμημα το ποσόν που ορίσθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ως τιμή εκκινήσεως της δημοπρασίας. Κατόπιν τούτου εν όψει και του ότι το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης πράξεως αφορά αποκλειστικώς στην συγκεκριμένη αναφερθείσα διαδικασία αδειοδοτήσεως (στην οποία έχουν υποβάλει υποψηφιότητα τα μνησθέντα τέσσερα μέλη του αιτούντος σωματείου, που έχουν ήδη, κατά τα ιστορηθέντα, περιληφθεί στους προσωρινώς επιλεγέντες υποψηφίους), όχι δε και σε άλλες, επικείμενες τυχόν, διαδικασίες για χορήγηση περιφερειακών ή θεματικών αδειών- οι λόγοι ακυρώσεως που στρέφονται κατά του θεσπιζόμενου με τις διατάξεις του ν. 4339/2015 συστήματος (πλειοδοτικής) δημοπρασίας προβάλλονται πλέον αλυσιτελώς, είτε πρόκειται για τα τέσσερα μνησθέντα μέλη του αιτούντος σωματείου είτε, κατά μείζονα λόγον, για τα λοιπά δύο μέλη αυτού τα οποία δεν έλαβαν μέρος στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία. Επομένως οι λόγοι αυτοί είναι απορριπτέοι.

20. Επειδή το άρθρο 43 παράγραφος 2 του Συντάγματος ορίζει ότι: «Ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μέσα στα όριά της. Εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό». Με τις συνταγματικές αυτές διατάξεις παρέχεται στον κοινό νομοθέτη η δυνατότητα να μεταβιβάζει την αρμοδιότητα προς θέσπιση κανόνων δικαίου στην εκτελεστική εξουσία. Ειδικότερα, τίθεται ο κανόνας (εδάφιο πρώτο) ότι η νομοθετική εξουσιοδότηση παρέχεται προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο οποίος ασκεί την μεταβιβαζόμενη αρμοδιότητα με την έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων. Η νομοθετική εξουσιοδότηση πρέπει να είναι ειδική και ορισμένη, δηλαδή να προβαίνει σε συγκεκριμένο προσδιορισμό του αντικειμένου της, ασχέτως αν είναι ευρεία ή στενή, ασχέτως, δηλαδή αν είναι μεγαλύτερος ή μικρότερος ο αριθμός των περιπτώσεων τις οποίες η Διοίκηση μπορεί να ρυθμίσει βάσει της συγκεκριμένης νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως. Περαιτέρω, με την διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου του Συντάγματος επιτρέπεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα, εκτός του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοικήσεως προκειμένου να ρυθμισθούν

ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό. Ως ειδικότερα θέματα νοούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενο τους και σε σχέση με την ουσιαστική ρύθμιση που περιλαμβάνεται στο νομοθετικό κείμενο, μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρυθμίσεως. Απαιτείται επομένως, στην περίπτωση αυτή, να περιέχει το νομοθετικό κείμενο όχι απλώς τον καθ' ύλην προσδιορισμό του αντικείμενου της εξουσιοδοτήσεως, αλλά επί πλέον και την ουσιαστική ρύθμισή του, έστω και σε γενικό, ορισμένο, όμως, πλαίσιο σύμφωνα προς το οποίο ενεργεί η Διοίκηση προκειμένου να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα (ΣτΕ 311 -315/2018 7μελής, 1804/2017 Ολομέλεια, 3299/2014 Ολομέλεια, 1722, 1723/2014 7μελής, 235/2012 Ολομέλεια, 1210/2010 Ολομέλεια, 2815/2004 Ολομέλεια, 1101/2002 Ολομέλεια). Η αναφερθείσα ουσιαστική ρύθμιση μπορεί να υπάρχει τόσο στις διατάξεις του εξουσιοδοτικού νόμου όσο και σε διατάξεις άλλων νόμων σχετικών με τα θέματα που αποτελούν αντικείμενο της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως (βλ. ΣτΕ 1749/2016 Ολομέλεια, 520/2015, 3013/2014, 2186/2013, 1210/2010 κ.ά.). Τέλος, για το συνταγματικό κύρος της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως δεν απαιτείται οπωσδήποτε να διαγράφει η ίδια ή με παραπομπή σε άλλη διάταξη νόμου βασικές αρχές και κατευθύνσεις στο πλαίσιο των οποίων οφείλει να κινηθεί η Διοίκηση κατά την κανονιστική ρύθμιση των θεμάτων αυτών (βλ. ΣτΕ 3405, 3404/2014 Ολομέλεια, 3748/2008 7μελής, 966, 720/2008, 2166, 1667 - 1672/2002 7μελής, 3722 - 3724/2000 7μελής, 2304, 1466/1995 Ολομέλεια). Στην κρινόμενη υπόθεση, με τις προαναφερθείσες διατάξεις του ν. 4339/2015 και του ν. 3592/2007, καθορίζεται συνολικά και αναλυτικά το νομικό πλαίσιο της αδειοδοτήσεως και λειτουργίας των τηλεοπτικών σταθμών και, ειδικότερα, θεσπίζονται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις αδειοδοτήσεως παρόχων τηλεοπτικού προγράμματος, αλλά και η σχετική διαγωνιστική διαδικασία, με ρητή, μάλιστα, πρόβλεψη (άρθρο 13 παράγραφος 5 ν. 4339/2015) σταδίου πλειοδοτικής δημοπρασίας μεταξύ προεπιλεγέντων υποψηφίων με βάση την καθοριζόμενη κατά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ν. 4339/2015 τιμή εκκινήσεως. Επομένως, το ζήτημα του καθορισμού της τιμής εκκινήσεως της εν λόγω δημοπρασίας συνιστά ειδικότερο θέμα κατά το άρθρο 43 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος, αφού αποτελεί μερικότερη περίπτωση όχι μόνο σε σχέση με το γενικό πλαίσιο αδειοδοτήσεως των παρόχων τηλεοπτικού περιεχομένου, που καθορίζεται από τις αναφερθείσες διατάξεις του νόμου οι οποίες περιλαμβάνουν την σχετική ουσιαστική ρύθμιση, αλλά, κυρίως, σε σχέση με τις ειδικότερες ουσιαστικές ρυθμίσεις του νόμου, οι οποίες, όπως αναφέρθηκε, ρητώς προβλέπουν την διενέργεια πλειοδοτικής δημοπρασίας βάσει ορισμένης τιμής εκκινήσεως. Κατά συνέπεια, επιτρεπτός κατά την προμνησθείσα συνταγματική διάταξη, η διάταξη του άρθρου 2 παράγραφος 4 εδάφιο τρίτο του ν. 4339/2015 παρέχει εξουσιοδότηση για την ρύθμιση του θέματος αυτού με την οριζόμενη κοινή υπουργική απόφαση κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Περαιτέρω σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η νομοθετική εξουσιοδότηση του άρθρου 2 παράγραφος 4 εδάφιο τρίτο του ν. 4339/2015, κατ' επίκληση της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και η οποία παρέχει στην Διοίκηση την δυνατότητα να καθορίζει την τιμή εκκινήσεως των δημοπρατούμενων επίδικων αδειών, είναι ειδική και ορισμένη, εφόσον καθορίζεται σε αυτήν συγκεκριμένα το θέμα που μπορεί να ρυθμιστεί από την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, δεν απαιτείται δε για το συνταγματικό κύρος της να διαγράφει η ίδια ή με παραπομπή σε άλλη διάταξη νόμου βασικές αρχές στο πλαίσιο των οποίων οφείλει να κινηθεί η Διοίκηση κατά την ρύθμιση του θέματος αυτού (βλ. ΣτΕ 2501/2004 7μελής). Κατόπιν των προηγούμενων, είναι απορριπτέα όλα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα.

21. Επειδή κατά τα παγίως νομολογηθέντα, οι κανονιστικές πράξεις, όπως η προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση, δεν ελέγχονται από απόψεως αιτιολογίας, αλλά μόνον από την άποψη της συνδρομής των όρων της εξουσιοδοτήσεως βάσει της οποίας εκδίδονται, καθώς και της τυχόν υπερβάσεως των ορίων της (ΣτΕ 3430/2017,

2180/2016, 1901/2014 Ολομέλεια, 3155/2014 7μελής, 1437/2013 7μελής, 4799/2012 7μελής, 1210/2010 Ολομέλεια, 1585/2002 7μελής, 400/1986 Ολομέλεια). Ανήκει στην ουσιαστική κρίση της κανονιστικώς δρώσας Διοικήσεως η αξιολόγηση των τιθέμενων ή συναγόμενων (ΣτΕ 2180/2016, 2508/2015, 2020/2012 7μελής, 4170/2011 7μελής, 2107/2009, 230, 1585/2002 7μελής) κριτηρίων, η οποία μπορεί να προκύπτει από τις σχετικές προπαρασκευαστικές πράξεις ή και από άλλα στοιχεία του φακέλου (ΣτΕ 2180/2016, 1463, 2309/2015, 800, 3828/2014 7μελής, 2566/2014, 1024, 1437, 3622/2013 7μελής, 2325, 2690, 2972/2013, 2020/2012 7μελής, 1210/2010 Ολομέλεια) και εκφεύγει, κατ' αρχήν, του ακυρωτικού ελέγχου, ελέγχεται δε μόνον αν προβάλλεται με συγκεκριμένους ισχυρισμούς ή προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ότι η κανονιστική ρύθμιση θεσπίσθηκε κατά πρόδηλη παραγνώριση των κριτηρίων και των όρων της εξουσιοδοτικής διατάξεως (ΣτΕ 2180/2016, 2508/2015, 800, 3155/2014 7μελής, 1437/2013 7μελής, 2972/2013, 456/2010, 3188/2004 - πρβλ. ΣτΕ 40/2013 Ολομέλεια).

22. Επειδή κατόπιν των προαναφερθέντων, κατά τον καθορισμό της επίδικης τιμής ελήφθη υπ' όψιν το κρίσιμο νομοθετικό καθεστώς, στο οποίο έχει περιληφθεί, πάντως, το πλαίσιο των αναφερθεισών στην 9η σκέψη οδηγιών. Περαιτέρω, τα ληφθέντα υπ' όψιν για τον καθορισμό της επίδικης τιμής (που συμπίπτει εν προκειμένω, όπως αναφέρθηκε, με το τίμημα της αδείας, το οποίο κατά τον νόμο είναι καταβλητέο σε δέκα ετήσιες ισόποσες δόσεις και είναι διακεκριμένο από την, προβλεπόμενη από άλλες διατάξεις, καταβολή ανταλλάγματος από τους αδειοδοτημένους παρόχους περιεχομένου στον αδειοδοτημένο πάροχο δικτύου), σύμφωνα με την διατυπωθείσα σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και τα στοιχεία που την συνοδεύουν, αποτελούν αντικειμενικά και πρόσφορα, όπως εκτίθεται στην συνέχεια, κριτήρια, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας και νομίμως, ως εκ τούτου, συνεκτιμήθηκαν κατά την ουσιαστική κρίση της Διοικήσεως, η αξιολόγηση της οποίας εκφεύγει του ακυρωτικού ελέγχου, εφόσον δεν προβάλλεται με συγκεκριμένους ισχυρισμούς ούτε προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ότι η κανονιστική ρύθμιση θεσπίσθηκε κατά πρόδηλη παραγνώριση των κριτηρίων και των όρων της εξουσιοδοτικής διατάξεως. Συγκεκριμένα, η πρόβλεψη του νόμου (βλ. άρθρο 13 παράγραφος 8 σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παράγραφος 5 του ν. 4339/2015) ότι κατά την διάρκεια της δεκαετούς ισχύος των επίδικων επτά (7) διοικητικών αδειών δεν θα χορηγηθούν άλλες άδειες της ίδιας εμβέλειας και κατηγορίας, καθώς και τα κύρια κατά νόμο (ν. 4339/2015) χαρακτηριστικά τους (βλ. ιδίως τα εκτεθέντα στην 14η σκέψη), συνιστούν κρίσιμα νομικά δεδομένα για την εκτίμηση της οικονομικής αξίας των αδειών αυτών και, συνεπώς, νομίμως αξιολογήθηκαν από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ως στοιχεία προσδιοριστικά της τιμής εκκινήσεως της δημοπρασίας. Εξ άλλου, οι εν λόγω διοικητικές άδειες λαμβάνουν οικονομική αξία και από το απορρέον από αυτές προεκτεθέν δικαίωμα προσβάσεως, κατόπιν συνάψεως υποχρεωτικής συμβάσεως με πάροχο δικτύου, στις αριθμητικά περιορισμένες, με τα υφιστάμενα τεχνολογικά δεδομένα, ραδιοσυχνότητες (που αποτελούν δημόσιο αγαθό), δικαίωμα το οποίο, ισοδυναμεί με το δικαίωμα αναπτύξεως δραστηριότητας οικονομικού συμφέροντος με την εκμετάλλευση του εν λόγω δημόσιου πόρου σε αγορά στην οποία μπορεί να δραστηριοποιείται αντιστοίχως περιορισμένος αριθμός επιχειρηματιών. Επιπροσθέτως, αποτελούν αντικειμενικά και πρόσφορα στοιχεία για τον καθορισμό της τιμής εκκινήσεως στην επίδικη διαγωνιστική διαδικασία η μνημονευόμενη στο εν λόγω πρακτικό του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης κατάσταση της τηλεοπτικής αγοράς και της εν γένει οικονομίας στην Χώρα κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (γνωστή εν πολλοίς και κατά κοινή πείρα) και, ειδικότερα, τα δεδομένα της διαφημιστικής δαπάνης ανά κατηγορία μέσου μαζικής ενημερώσεως (και μάλιστα στον τομέα της τηλεόρασεως), ήτοι τα έσοδα των μέσων αυτών, εφόσον τα δεδομένα αυτού ανάγονται στις οικονομικές συνθήκες λειτουργίας των τηλεοπτικών επιχειρήσεων. Πιο συγκεκριμένα, ως προς τα δεδομένα αυτά, από το από 28.7.2017 πρακτικό του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και το προπεριγραφέν ΑΠ

6209/21.12.2017 έγγραφο του Προέδρου του προκύπτει ότι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, έλαβε υπ' όψιν την προαναφερθείσα, διενεργηθείσα κατόπιν αιτήματος της EPT A.E. και περιλαμβανομένη στον φάκελο, έρευνα - μελέτη της εταιρείας Media Services s.a., στην οποία, όπως αναφέρθηκε, περιέχονται, εκτός άλλων, και αριθμητικά στοιχεία της σχετικής (πραγματικής) διαφημιστικής δαπάνης κατά τα τελευταία έτη (μέχρι το έτος 2016), καθώς και πρόβλεψή της για τα επόμενα έτη (μέχρι τα έτη 2018 και 2021). Περαιτέρω, είναι αντικειμενικά και πρόσφορα στοιχεία για τον καθορισμό της τιμής εκκινήσεως της επίμαχης πλειοδοτικής δημοπρασίας τα πραγματικά δεδομένα που σχετίζονται με το προσφερθέν τίμημα των πλειοδοτών στην δημοπρασία για την χορήγηση τεσσάρων (4) αντίστοιχων αδειών κατόπιν της 1/2016 προκηρύξεως του Υπουργού Επικρατείας, που ανέρχεται σε 43,6, 52,6, 75,9 και 73,9 εκατομμύρια ευρώ (καταβλητέο μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα), αφού τα ποσά αυτά απηχούν την εκτίμηση των ιδίων των τηλεοπτικών επιχειρήσεων για την οικονομική αξία των εν λόγω αδειών, χωρίς να ασκεί κατά τούτο επιρροή το γεγονός ότι οι άδειες αυτές τελικώς δεν χορηγήθηκαν κατόπιν αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας που ακύρωσε την προμνησθείσα προκήρυξη για πλημμέλεια που ανάγεται στην παράκαμψη από την διαγωνιστική διαδικασία του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Κατόπιν των προηγούμενων, είναι απορριπτέα όλα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα. Ειδικότερα, αβασίμως προβάλλεται ότι δεν ελήφθησαν υπ' όψιν α. οι περιορισμοί στην επιχειρηματική δράση των παρόχων βάσει των διατάξεων των άρθρων 3 και 6 του ν. 4339/2015 και το κόστος της υποχρεωτικής ταυτόχρονης μεταδόσεως των εκπομπών σε τυπική και υψηλή ευκρίνεια, δεδομένου ότι τα δεδομένα αυτά βάσει των σχετικών διατάξεων (βλ. και άρθρο 2 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο του ν. 4339/2015 περί της υποχρεωτικής μεταδόσεως προγράμματος σε υψηλή ευκρίνεια καθ' όλη την διάρκεια της ισχύος της άδειας και ταυτόχρονα σε τυπική ευκρίνεια μέχρι τις 31.12.2021), ελήφθησαν υπ' όψιν από την Διοίκηση, αφού περιλαμβάνονται στο νομοθετικό καθεστώς που μνημονεύεται στο προοίμιο της σύμφωνης γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και της προσβαλλόμενης αποφάσεως και β. οι τεχνολογικές εξελίξεις και η οικονομική κρίση που μαστίζει την Χώρα, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, συνεκτιμήθηκαν από την Διοίκηση κατά την καθορισμό της επίδικης τιμής. Περαιτέρω, ο ν. 4339/2015, στην εξουσιοδοτική διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 2, δεν συναρτά τον καθορισμό της τιμής εκκινήσεως των δημοπρατούμενων αδειών με τον καθοριζόμενο κατά το πρώτο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου αριθμό τους (ούτε καν προβλέπει ότι ο καθορισμός του αριθμού των αδειών πρέπει να προηγείται του καθορισμού της τιμής εκκινήσεως), ενώ, εξ άλλου, η Διοίκηση κατά την άσκηση της σχετικής αρμοδιότητάς της, δεν προέβη σε υπολογισμό της τιμής εκκινήσεως βάσει του καθορισθέντος αριθμού των δημοπρατούμενων αδειών. Η Διοίκηση με την προσβαλλόμενη πράξη μνημονεύει απλώς την σχετική 1830/7.7.2017 υπουργική απόφαση περί καθορισμού του αριθμού δημοπρατούμενων αδειών ως την πρώτη χρονικώς πράξη που εντάσσεται στο πλαίσιο της εν γένει διαδικασίας αδειοδοτήσεως. Εξ άλλου, ο αριθμός των προς δημοπράτηση αδειών δεν προσφέρει ασφαλή βάση για την ορθή άσκηση της επίδικης κανονιστικής αρμοδιότητας, αφού, κατά τα προαναφερθέντα (βλ. 18η σκέψη), αναλόγως του αριθμού των υποψηφίων ή/και προεπιλεγόμενων σε σχέση με τον αριθμό των υπό χορήγηση αδειών η σχετική διαδικασία είτε διεξάγεται με το σύστημα του πλειοδοτικού διαγωνισμού επί της ορισθείσας τιμής εκκινήσεως είτε ολοκληρώνεται χωρίς το στάδιο της δημοπρασίας, οπότε το ποσόν που έχει καθορισθεί ως τιμή εκκινήσεως της δημοπρασίας αποτελεί (το σταθερό) τίμημα των αδειών που θα χορηγηθούν. Εφόσον, συνεπώς, για τον προσδιορισμό της επίδικης τιμής δεν ήταν νομικά κρίσιμος και πάντως, δεν συνεκτιμήθηκε ως κρίσιμο στοιχείο ο προμνησθείς καθορισμός του αριθμού των δημοπρατούμενων αδειών, αβασίμως προβάλλεται ότι η Διοίκηση δεν έλαβε υπ' όψιν ότι η τιμή εκκινήσεως πρέπει να μεταβληθεί σε περίπτωση κατά την οποία ο αριθμός των αδειών γενικού περιεχομένου μεταβληθεί. Εξ άλλου, για τον επίδικο καθορισμό δεν είναι επιβεβλημένη η εκπόνηση σχετικής μελέτης της ελληνικής

τηλεοπτικής αγοράς, όπως αβασίμως προβάλλεται, αφού τέτοια υποχρέωση δεν προκύπτει από διάταξη νόμου ούτε άλλωστε το αιτούν επικαλείται σχετική διάταξη. Δεδομένου, συνεπώς, ότι, κατά τα προαναφερθέντα, η επίδικη κανονιστική ρύθμιση, μη ελεγχόμενη από άποψη αιτιολογίας, θεσπίσθηκε κατόπιν συνεκτιμήσεων των προαναφερθέντων νομίμων, πρόσφορων και αντικειμενικών κριτηρίων κατά την ανέλεγκτη ακυρωτικώς ουσιαστική κρίση της Διοικήσεως, είναι απορριπτέα τα προβαλλόμενα αφ' ενός μεν ότι θα έπρεπε να ληφθούν υπ' όψιν και άλλα στοιχεία, μη προβλεπόμενα ειδικώς στον νόμο (όπως οι ισολογισμοί των επιχειρήσεων μελών του αιτούντος, τα διεθνή πρότυπα ή πρότυπα χωρών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως), αφ' ετέρου δε ότι θα έπρεπε να αιτιολογηθεί η απόκλιση της ορισθείσας τιμής έναντι προτεινόμενης τιμής από μελέτες (της Σχολής της Φλωρεντίας ή της εταιρείας "Deloitte Business SolutionΑνώνυμη Εταιρεία Συμβούλων Επιχειρήσεων") τις οποίες επικαλείται η αιτούσα.

23. Επειδή με την 42800/2012 κοινή απόφαση του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό και του Αναπληρωτή Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων (Β' 2704/5.10.2012) καθορίσθηκε ο Χάρτης Συχνοτήτων Επίγειας Ψηφιακής Ευρυεκπομπής Τηλεοπτικού Σήματος, κατ' επίκληση, μεταξύ άλλων, της προμνησθείσας διατάξεως της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 3592/2007, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 80 παράγραφος 1 περ. στ' του ν. 4070/2012 (και πριν από την αναρίθμηση της παραγράφου 9 σε παράγραφο 6 με το άρθρο 236 του ν. 4512/2018). Αντίστοιχη ρύθμιση περιέχεται στο προεκτεθέν άρθρο 2 παράγραφος 2 του ν. 4339/2015. Προβάλλεται ότι ο επίδικος καθορισμός της τιμής εκκινήσεως είναι παράνομος διότι θα έπρεπε να λάβει χώραν μετά την έκδοση νέου Χάρτη Συχνοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφοι 1 - 3 του ν. 4339/2015, αφού μόνον μετά την έκδοσή του μπορεί να προσδιορισθεί ο ακριβής αριθμός των δημοπρατούμενων αδειών της εν λόγω κατηγορίας και είδους και άρα η τιμή εκκινήσεώς τους, η οποία εξαρτάται άμεσα από τον αριθμό των επίδικων δημοπρατούμενων αδειών. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος αφ' ενός μεν διότι, στηρίζεται στην εσφαλμένη προϋπόθεση ότι ο καθορισμός της τιμής εκκινήσεως της δημοπρασίας εξαρτάται άμεσα από τον αριθμό των δημοπρατούμενων αδειών (ενώ, όπως προαναφέρθηκε, κατά τον προσδιορισμό της επίδικης τιμής με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν απαιτείτο κατά νόμον να συνεκτιμηθεί ούτε πάντως συνεκτιμήθηκε ως κρίσιμο στοιχείο ο προμνησθείς καθορισμός του αριθμού των δημοπρατούμενων αδειών), αφ' ετέρου δε διότι η διενέργεια και η ολοκλήρωση της διαδικασίας αδειοδότησεως βάσει του ν. 4339/2015 γίνεται σύμφωνα με τους "εκάστοτε ισχύοντες" Χάρτες Συχνοτήτων επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής τηλεοπτικού σήματος (άρθρο 2 παράγραφος 1). Εξ άλλου, απαραδέκτως κατά την παρούσα δίκη επιχειρείται, τελικώς, ο έλεγχος της παραλείψεως της Διοικήσεως να προβεί στην έκδοση νέου σχετικού Χάρτη Συχνοτήτων, χωρίς μάλιστα να προσβάλλεται αντίστοιχη εκτελεστή παράλειψη.

24. Επειδή προβάλλεται ότι η τιμή εκκινήσεως των δημοπρατούμενων αδειών είναι αυθαίρετη και βασίζεται επί εσφαλμένων προϋποθέσεων, αφ' ενός μεν διότι, κατά παράβαση του άρθρου 2 παράγραφος 4 του ν. 4339/2015 (κατ' επίκληση και της παραγράφου 71 του προοιμίου της οδηγίας 2009/140/EK σχετικά με την αποτροπή της αποθεματοποίησης του ραδιοφάσματος που αντιβαίνει στον ανταγωνισμό), δεν είχε προσδιορισθεί κατά τον καθορισμό της τιμής αυτής ο αριθμός των δημοπρατούμενων αδειών των παρόχων τηλεοπτικού περιεχομένου περιφερειακής εμβέλειας και των παρόχων τηλεοπτικού περιεχομένου μη ενημερωτικού περιεχομένου εθνικής εμβέλειας, αφ' ετέρου δε διότι δεν είχε ρυθμισθεί η μετάδοση τηλεοπτικού προγράμματος μέσω δορυφορικής ή καλωδιακής συνδέσεως ή μέσω του διαδικτύου, μέσω των οποίων παρέχεται σημαντικό τμήμα των τηλεοπτικών υπηρεσιών. Τα στοιχεία αυτά, κατά το αιτούν σωματείο, είναι ουσιώδη αφού, η αδειοδότηση διενεργείται με το σύστημα της δημοπρασίας πολλών γύρων (με πλειοδοτικό διαγωνισμό) και άρα η τιμή εκκινήσεως και το προσφερόμενο κατά την δημοπρασία

από τους υποψηφίους τίμημα εξαρτάται από τον αριθμό των ανταγωνιστών τους στο τηλεοπτικό πεδίο. Από την άποψη αυτή, κατά το αιτούν σωματείο, η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται, επιπροσθέτως, στις αρχές του υγιούς ανταγωνισμού, της ίσης μεταχειρίσεως ενώπιον του νόμου αλλά και ως προς τα δημόσια βάρη (άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 5 του Συντάγματος), της επαγγελματικής και οικονομικής ελευθερίας, αλλά και εν γένει της διαφάνειας της όλης διαγωνιστικής διαδικασίας, κατά τα άρθρα 5 παράγραφοι 1 και 3 του Συντάγματος, καθώς και στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που κατοχυρώνει τις αρχές αυτές. Ωστόσο, οι λόγοι αυτοί είναι απορριπτέοι, διότι η νομοθετική εξουσιοδότηση του άρθρου 2 παράγραφος 4 εδάφιο τρίτο του ν. 4339/2015, κατ' επίκληση της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν προβλέπει ως όρο του καθορισμού της τιμής εκκινήσεως ανά κατηγορία δημοπρατούμενης άδειας τον προηγούμενο προσδιορισμό του αριθμού των αδειών άλλων κατηγοριών ούτε τον συναρτά με την ρύθμιση των τηλεοπτικών υπηρεσιών μέσω δορυφορικής ή καλωδιακής συνδέσεως ή μέσω του διαδικτύου ούτε συνάγεται κάτι τέτοιο από τις προεκτεθείσες διατάξεις. Άλλωστε, η διαδικασία αδειοδότησεως παρόχων περιεχομένου διεξάγεται ξεχωριστά ανά κατηγορία αδειών κατόπιν εκδόσεως προκηρύξεως (άρθρα 2 παράγραφος 6 και 11 παράγραφος 3 του ν. 4339/2015). Περαιτέρω, λαμβανομένης υπ' όψιν της αναφερθείσας εξελίξεως (χωρίς στάδιο δημοπρασίας) της διαδικασίας αδειοδότησεως στην οποία έχουν υποβάλει υποψηφιότητα τα μνησθέντα μέλη του αιτούντος, είναι αλυσιτελείς οι συναφώς προβαλλόμενοι ισχυρισμοί που αφορούν το σύστημα της δημοπρασίας, αφού εξ άλλου δεν προβάλλεται ειδικός ισχυρισμός σχετικά με τα υπόλοιπα μέλη του αιτούντος σωματείου που δεν συμμετέχουν στην αναφερθείσα διαδικασία αδειοδότησεως, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα (βλ. 11η, 18η και 19η σκέψη).

25. Επειδή είναι απορριπτέα τα προβαλλόμενα ότι η επίδικη τιμή είναι υπερβολική και δεν δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, διότι με τους σχετικούς λόγους αμφισβητείται απαραδέκτως η ουσιαστική εκτίμηση της κανονιστικώς δρώσας Διοικήσεως.

26. Επειδή οι λόγοι ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται ότι η πρόβλεψη καταβολής τιμήματος για την χορήγηση άδειας παρόχου τηλεοπτικού περιεχομένου και περαιτέρω η καθορισθείσα υπερβολική τιμή εκκινήσεως της δημοπρασίας αντίκεινται στις κατοχυρωμένες από υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις αρχές της πολυφωνίας, του πλουραλισμού, του ανταγωνισμού και της ανοικτής εσωτερικής αγοράς, διότι εμποδίζουν την συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού υποψηφίων στην διαγωνιστική διαδικασία, είναι απορριπτέοι, προεχόντως, ως προβαλλόμενοι άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού η συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού υποψηφίων στην διαδικασία αυτή θα ήταν αντίθετη προς τα συμφέροντα των προαναφερθέντων τεσσάρων μελών του αιτούντος σωματείου, τα οποία, όπως έχει εκτεθεί, έλαβαν μέρος στην εν λόγω διαγωνιστική διαδικασία και περιλαμβάνονται ήδη στους ανακηρυχθέντες ως προσωρινώς προεπιλεγόμενους για την χορήγηση των προκηρυχθεισών αδειών.

27. Επειδή κατόπιν των προηγούμενων, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο αιτούν σωματείο την δικαστική δαπάνη του Δημοσίου που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα την 12η και την 20ή Ιουνίου 2018

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος Η Γραμματέας

Γ. Παπαγεωργίου Ελ. Γκίκα

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση την 2α Νοεμβρίου 2018.

Η Πρόεδρος Η Γραμματέας

Αικ. Σακελλαροπούλου Ελ. Γκίκα